

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

**Turen går til Thailand
Juni 2007
Sammen med
Birgit og Uwe**

Turen går til Thailand, 10.Juni til 29. Juni 2007

Turen til Thailand med stor hjælp fra Jytte og Tommy, der lige nu bor i Bangkok. Vi besøgte:

Bangkok, Ayutthaya, Chiang Mai, Chiang Dao, Mae Salong, Mae Sai, Sop Ruab, Chaing Rai, Chiang Mai, Bangkok, Damnoen Saduak, River Kwai, Bangkok, Jomtien, Koh Larn, Bangkok

10. Juni 07, Søndag, fly via Dubai til Bangkok, Thailand

Fly EK 418 til Dubai

Birgit ankom fra Sønderborg i går aftes, hvor vi hentede hende ved stationen. Felix og Birgit flyttede også ind i går. De har solgt huset i Hamburg og rejser den 17. juni til Los Angeles, hvor de har købt hus. Felix har siden 1. oktober sidste år arbejdet i L.A. Så det passer lige at vi flytter ud, og de kan flytte ind. Vi kan dog stadig alle få vores eget værelse til overnatning, så er det jo godt at Uwe har så stort et hus. Tina og børnene: Azade og Nassim og også hjemme.

Så vi er heldige – 2 biler bringer os til lufthavnen. Azade og Nassim vil nemlig med for at tage afsked med os. Klokken er vel omkring 12.30 da vi kører.

Så Tine og Felix kører os. Nemt når man nu har bagage, og hyggeligt at de er med. Også underligt at tænke på, at det varer meget lang tid inden jeg ser den lille familie igen.

Vi kommer nogenlunde i luften til tiden – og vi er afsted på en meget lang flytur – vi ankommer til Bangkok i morgen af godt 6 om aftenen – godt nok er de 5 timer foran os, men alligevel en tur, der tager 24 timer. På sin vis godt med ophold i Dubai, så vi kan strække benene efter ca. 6 timers flyvning. Men dernæst skal vi være der ca. 8 timer om natten, og det ved vi godt bliver sejt før vi igen tager de næste 6 timer videre til Bangkok.

11. Juni, Mandag, Nichada, Sunshine Place, Bangkok, Thailand

Fly Dubai, EK 418 til Bangkok

Klokken 8.50 skal vi flyve – i Dubai er de 2 timer foran os, så klokken er i dansk tid kun 6.50. Vi overlevede natten med lidt hvile i en liggestol, og meget lidt søvn. De fleste der overnatter – og det er virkelig mange ligger på gulvet. Jeg tror det ville have været nemmere for mig at sove, hvis vi havde lagt os på gulvet. I Dubai er der 50 udgange (gates), så det er en meget stor lufthavn, det havde jeg ikke forventet. De har mange fly – selskabet Emirates – som vi også flyver med. Flyene er af typen Airbus, og servicen om bord har indtil nu været rigtig god. Vi har indtil videre ikke haft pungen fremme, alt er gratis. Også øl og rødvin. Og der er TV foran alle, det nyder mange, vi har dog ikke rigtig anvendt det endnu, men mere nydt at tage af sted og læst i bøger og aviser. Tiden skal jo gå med noget.

Oliepengene i Dubai bliver godt nok investeret i kontakter ud til verdenen. De har 80 store byer verden rundt som de har forbindelser til – det var jeg ikke lige klar over.

Flyveren som vi var med på fra Hamburg kom fra New York.

Vi lander lidt forsinket men ikke meget i Bangkok og finder Tommy uden problemer. Tommys chauffør Tom finder os alle og det går hjemad til vores nye hjem! Det kom til at hedde Jyttes

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

hotel. Og det var bare dejligt at se alle igen, Susanne og Heidi er blevet større siden jeg sidst så dem, og Jytte er også blevet lidt større, Jytte synes for meget, men jeg synes nu Jytte var blevet for tynd, så nu passer det bedre til Jytte. Men man skal selvfølgelig selv være tilfreds, det er jo det vigtigste.

Birgit får Heidis værelse, og vi får Susannes og børnene er flyttet midlertidigt ind til Tommy og Jytte, der har et meget stort soveværelse. Jeg tror stuen i Roushøje er mindre end deres soveværelse hernede. Det er et rigtigt godt hotel vi er landet på. Vi får aftensmad, som Jytte har lavet – og Jytte beretter om, at vaskemaskinen ikke længere vil centrifugere, ovnen vil ikke varme og jah.. måske var der flere ting, som Tommy lige skulle kigge på.

Når jeg har været vågen i mange timer er det som om jeg bare kan blive ved, jeg nød nu også gensynet og havde slet ikke lyst til at gå i seng i går aftes selv om jeg burde have været yderst meget træt. Uwe og jeg slukker og lukker!

12. Juni 07, Tirsdag, Nichada, Sunshine Place, Bangkok – 180 km

Ayutthaya, Wat Yai Chai Mongkhon, Wihan, Stupak, Ubosatha Hall, Wat Phanan Choeng, Elefant ridning i den historiske by, ruinbyen, Wat Thammikarat, Wat Phra Ram, besøg hos Ecco

Vi står ikke så tidlig op – vi er jo 5 timer foran, så vi var nok alle vågen lang tid før end nødvendigt, vi skal lige have tiden skruet frem. Men hvor var det godt at sove.

Jytte og Tommy har skruet en god plan sammen – det nyder vi godt af hele tiden. Tom henter os ved kl. 10.00, og der er arrangeret en tur, hvor Tom kører os til Ayutthaya, der ligger 80 km nordpå. Vi kører igennem et landskab, næsten som vi kender det fra Kina – der er huse langs vejen næsten hele tiden, lidt rismarker er der dog også. Men at byer strækker sig så langt ud er altså stadig noget ufatteligt. I Bangkok lever der ca. 8 mill. indbyggere (ifølge vores bøger) – men befolkningstilvæksten i byerne – skriver aviser i Bangkok – er meget stor, så måske er der langt flere indbyggere end nogen ved.

Blå tage ser man ofte

Bylandskab undervejs

Vi ser på vejen lidt af Thailand, rig og fattig, osende TUK-TUK (en art knallert med et sæde bagpå, hvor der lige er plads til os tre), deres lokale busser, små jeep med plads til 8 personer, hvor der sidder 4 personer i hver side overfor hinanden, og vi så flere at disse busser, hvor der også stod folk bagpå, så reelt kan der være plads til flere i disse busser, som kører hele tiden. Mere om det senere. Lige nu er vi på vej sammen med Tom nordpå.

Noget der falder lidt underligt og anderledes – noget vi også så i går i lufthavnen: tilbudsens af deres konge og dronning. Der hænger flag overalt, 2 forskellige slags flag: et nationalflag for

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Thailand: rød, hvid, blå er farverne. Og side om side hænger nationalflaget sammen med et gult flag. Det gule flag er kongens flag. Der hænger billeder af ham overalt – der står lovprisninger som vi elsker vores konge o.s.v. På turen spørger vi en del til det der forgudelse af kongen, alle dem, vi taler med ser ham som samleren og redderen af Thailand. Han hjælper alle uagtet status og er imod den korruption, der er i landet også blandt kendte politikere. Kongen holder sammen på landet. Lige nu er der en militærregering. De smed korrupte politikere ud, diskussionen i aviserne virker dog som om, de ønsker demokrati, skriver om det og er bevidste om, at de vi have et andet styresystem i fremtiden.

Nå, første stop er et buddhistisk tempel, hvor der også lever munke. Nogen af området er derfor: Adgang forbudt, men området er meget stort, der er en have Wihan, tror jeg den hed, og der er skulpturer af Buddha, hvor man kan bede mm. Noget der altid rører lidt ved vores tro er, at de beder lige foran turisterne, de tager sig ikke af, at vi er der. De har ofte røgelsespinde sammen med en lotusblomst og har et eller andet ritual, hvor de med hænderne fører røgelsespinde og lotusblomsten op og ned – og de ser ud til at sige noget. I templerne kan man købe røgelsespindene og lotusblomster og andet, der er egnet til at bede til guderne. F.eks. købes der også et orange eller gult klæde, som de ofrer til Buddha, der er omklædt med flere lag af disse klæder. Meningen med det kender jeg ikke. Men med den omsætning, der er i klæder rundt omkring er der ikke plads til alle klæderne, og jeg formoder, at munkene modtager klæderne og sælger dem igen. Jeg ved det ikke, men det tror jeg. Nedenfor billeder fra templet.

Indeni templet

Deres templer er flotte, fyldt med guldstatuer, farverige malerier – mange af dem ser ud som dem, jeg så i Indien. Det var mest hinduistiske billeder og symboler, det er også her, det ligner forbløffende meget. Det kaldes buddhistiske templer/munke, men er en blanding af buddhisme og hinduisme. I min bog om Thailand står at 94% af befolkningen er buddhister.

Næste stop: Elefant ridning, nå det behøvede vi nu ikke, men nu vi var der tog Uwe og jeg turen, heldigvis kun i 20 min. Det er ret anstrengende at holde sig på sædet, og ting som sikkerhedsseler kender de nok ikke herude. Turen giver dog et godt indblik i området hvor vi er: et historisk ruinområde. I vores bøger står der, at ruinerne er i arkitektonisk stil fra Khemerne, nuværende Cambodja. Fra 6. til 11. århundrede, og området er meget, meget stort. Efter en oplevelsesrig tur på elefantryk går vi en tur i en lille part af området – imponerende, også dengang spenderede de ufattelige ressourser på at opbygge templer indenfor såvel buddhisme og hinduisme, dengang var det også blandet sammen. Tom kører os rundt, så vi ser mere af det store

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Ruinerne ved Ayutthaya

Ruinerne ved Ayutthaya

Wat på thai betyder: tempel, der er overalt skilte til Wat – det var det første ord vi lærte at kende.

Næste stop er igen et – hvad vi vil kalde religiøst sted, en art pagode, et højt tårn, hvor vi går op og har et godt overblik over området. Der er en lille indgang til et bedested – lugter af et vådt kælderrum, og indgangen er et sted, hvor man kryber ind – jeg tror ikke midt ind – men noget af vejen ind til de indre at tårnet, der nærmest er lidt kegleformet.

Birgit og Uwe ved templet

Offerstedet, alteret midt i templet

Og så går turen til Ecco. Her mødte vi Tommy og Louise, så jeg kort. Louise er dansker og arbejder som trainees hos Ecco er i en art praktik indenfor forskellige områder. Det er en del af studiet, og jeg tror hun er der over et halvt års tid. Jeg kender ikke Louise, men skrev til en af mine samarbejdspartnere på en maskinmesterskole, at jeg skulle til Thailand. Hun skrev så tilbage, at hendes datter er hos Ecco – jeg skrev så, at jeg skulle besøge Tommy, der arbejder på Ecco – og så skulle jeg hilse, hvis jeg mødte hende. Det gjorde jeg! Verden bliver lille nogen gange.

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Arbejdere på Ecco på vej hjem 12 timers job

Ved indgangen til Ecco – bagerst gymnastik

Vi fik en rundvisning, og Tommy har bygget et flot stort – meget stort nyt lagerbygning, og vi så dele af produktionen af sko. Mere alsidigt end dengang vi var i Xiamen, der lavede de bare sorte mandesko. Her laver de mange forskellige sko – også nogle vi ikke har set, og som vi faktisk synes ser godt ud! Altid godt at se, hvordan der arbejdes, her er Taylor stadig eksisterende. I DK siger vi han er død! Eller rettere at den måde at tænke på ikke dur mere. Derude laver de stadig ensidigt gentaget arbejde, det var Taylor der opfandt metode indenfor industrien som værende den mest effektive – men meget nedslidende for det enkelte menneske. Vi så da vi kom, at de lavede noget skuldergymnastik (der var lige holdskifte), så måske prøver man her at lære lidt af det vi i vesten godt ved er menneskeligt meget nedslidende, at have de samme bevægelser dag ind og dag ud. Tommy fortalte at de arbejder i døgndrift: 12 timers skift. Der mangles sko, og de kan sælge mere end der produceres, så de skal bare arbejde alt det de kan. Og det gør de så.

Dernæst hjem til Jytte, Susanne og Heidi. Maiden Tusan havde lavet lækker mad! Herligt, vi bliver da bare forkælet.

Morgenmad onsdag i Bangkok

Et foto fra toget, butik og bolig måske?

13. Juni 07, Onsdag, SK River House, Chiang Mai – 970 km

Tog til Chiang Mai

I dag skal vi lidt tidligere op. Vi skal nemlig til toget, og Tommy på arbejde. Tom henter os og vi ankommer vel omkring kl. 8.00 til stationen, og Tom og Tommy kører videre til Ecco. Tom kommer hver dag kl. 7.00 – og er ansat til kl. 7.00 aften. Han kommer tidligt om morgenen og vasker bilen hver dag. Den ser helt ny ud! Nå, ja Tommy fortalte da også, at han lige havde købt

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

en ny bil i anledning af at vi kom, så den er kun 2 uger gammel. Men tænk, at få bilen vasket hver dag, den blev vasket, tørret af og pudset og plejet. Det ville min bil nyde, det er meget lang tid siden den er blevet vasket.

Vi skal på en 12 timers togtur til Chiang Mai. Jytte har skaffet billetterne – de kan efter sigende være svære at få – så det var fint, at Jytte har klaret det for os. Og nu kender Tom også banegården, så vi er sikre på, vi er kommet af ved den rigtige.

Tolv timer er lang tid, efter lidt tid serveres kaffe og kage, men vi siger nej, tak. Vi har jo fået morgenmad og har vand med. Til frokost serveres der middagsmad, som altid med ris – og vi finder ud af, at alt mad og drikke er inkluderet i de Kr. 105,00 turen koster! Vi troede jo det kostede penge. Men alt er inklusiv. Vi ser en masse rismarker – det føles som om vi kun ser rismarker i 8 timer – så sker der en ændring – der kommer bjerge og andet vegetation. Landet er overalt frodigt, der gror noget overalt, alt er grønt og smukt. Det er en fornøjelse at iagttage. Et meget rigt land med tropisk klima, nok regn, i hvert fald på den her årstid. Det er bare så flot at se på landskabet.

Landskab – rismarker

Her er der lidt køer

Frodig bjerglandskab

Vi ser mange forskellige slags huse undervejs – mange med blå tag. Det ser godt ud her, hvis det var i DK, ville vi synes at farven var for skrap, tror jeg – men her passer den bare ind.

Der er forholdsvis mange træhytter – nogle af dem overvejer jeg – er de beboet – jeg tror det – de så små ud.

De fleste træhytter står på pæle. Tommy fortalte om en oversvømmelse der ødelagde mange huse – og da det er et sumpområde- i hvert fald en del af det har det vel den funktion. Senere fortæller vores guide, at i det område, hvor han er opvokset er det ikke på grund af oversvømmelse, men mere at der kunne man stille redskaber ind under huset, så er de godt beskyttet.

Der er dog også huse af beton – de nyere byggede huse er ikke af træ – men ligner på en måde vores huse i DK lidt flere terrasser – klart nok – vejret er jo til det.

Vi ankommer til stationen i Chiang Mai, og har læst om snydere, der forsøger at afhente folk og kører dem til hoteller, hvor de har aftaler om procenter. Så vi styrer blot igennem flokken, som også forsøger at få os til at hoppe på deres biler (uden taxaskilt). Vi hyrer en TUK-TUK og der er lige præcis plads til os og vores bagage. Men vi kommer til SK-House vores nye hotel. Og her er der altså ikke lige plads, personalet har gjort en fejl fortæller direktøren os. Hun hedder Nina. Uwe har læst på nettet, at det ofte sker, at man ankommer til SK-House og de har overbooket, så man sendes til et andet hotel. Det gjorde vi så også.

Mr. Whiskey (Navnet på chaufføren) kører sammen med Nina os til et andet SK hotel, der ligger ned til Ping floden. Et bedre hotel med store værelser og idyllisk område. Det andet SK hotel ligger inde i den gamle by, men vi ønsker nu at være der. Nina har inviteret Brian fra Canada med. Han arbejder på en ISB – International skole i samme område, som Jytte og Tommy bor – musiklærer. Måske kender Susanne ham. Hun spiller nemlig både fløjte, guitar og senest violin. Nå, han er for anden gang på dette hotel, og er blevet rigtig gode venner med Nina. Han er ung

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

og meget sød.

Nina, Brian, Birgit, mig og Uwe

Vores badeværelse med små rullesten

Vi får aftensmad og drikker en del øl før end vi finder værelset og går i seng. Mr. Whiskey henter os i morgen tidlig og så skal vi have morgenmad på vores "rigtige" hotel. Nina prøvede dog at sælge os ophold på vores nye hotel, men vi fastholdt, nej vi ønsker at være i byen. Der er overbooket, det er lavsæson, så det må da være et godt tegn, når der er fuldt belagt.

14. Juni 07, Torsdag, SK House, Chiang Mai

Wat Phra Sing, Juvelerbutik, paraply fabrik, skrædder, Mae Nam Ping flodtur, natmarked

Vores fordør på hotellet

Statuer, der passer på os

Åndehuset bag værelset

Mr. Whiskey afhentede os – navnet står faktisk på bilen!

Men han er en ædru mand, det var i hvert fald vores oplevelse af ham. Jeg var rundt for at tage en flotte billeder af området omkring vores "gæste" hotel. Ligger ned til Ping floden, idyllisk og med mange flotte motiver. Der vokser de flotteste blomster, palmer mm. Overalt – og bag vores bolig var åndehuset. Åndehuset er et sted, der er placeret så ånderne ved hvor de kan bo! Og samtidigt en art tempel, et sted hvor de placerer røgelsespinde, offergaver af enhver art. Der var her tidlig morgen gang i røgelsespindene, der lå andet forskelligt offergaver til guderne. Og en art meditationsmusik i baggrunden. Jeg gik en runde, men fandt ikke ud af hvorfor.

Nå. Mr. Whiskey kørte os til SK House Hotel og vi fik endelig morgenmad. Eller rettere betalte selvfølgelig for den. Det koster Kr. 15,00 for det de kalder Amerikansk morgenmad, der består af 2 æg – enten spejlæg eller sammenrørte æg, juice, 2 toast og kaffe. Og jeg savner min ostemad! Men her er der kun marmelade. Kaffen er dog OK, tit herude er det bedre med te, fordi kaffen smager forfærdelig – men det er formentlig pulverkaffe, de laver her.

Jeg ved ikke hvor varmt der er, men det føles meget varmt, og jeg kan sagtens sidde ned og svede. Så mon ikke varmen er meget tæt på at ligne kropstemperatur.

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Vi starter med at drøfte hvad vi gerne vil se på en tredages tur. Ursula har anbefalet hotellet samt en tur som hun og nogle venner har været på. Det lød godt, og de fleste ting kunne også være interessante for os bortset fra elefantridning, elefantcamp og de overnattede et sted sammen med det man kan kalde naturfolk. Der følte Ursula nærmest at det var som en ar zoologisk have – og der var ingen lys efter at mørket er faldet. Så det ønsker vi ikke.

Vi taler med Nina, direktøren for hotellet og får planlagt en tur. Der er guiden Paap, og han vil være vores guide, men vil da gerne til bryllup hos ejeren af hotellet – sønnen skal giftes i morgen. Så vi udskyder vores rejse en dag. Vi har jo en dag af give af, så vi finder ud af noget i eller i nærheden af Chiang Mai.

Hotellet er kørt som en stor familie – i hvert fald ifølge direktøren. Alle spiser sammen mm., men rangorden det er der.

Uwe og Birgit får ideer af Nina

En TUK-TUK indefra

Vi begiver os ud i den indre by, omkring området, hvor vi bor. Vi kommer forbi et tempel, der hedder Wat (betyder tempel) Pra Sing, hvor vi går ind – og møder en Thaimand, der oplyser os om, at han rejser meget omkring og repræsenterer regeringen og dermed kulturen i Thailand. Taler selvfølgelig godt engelsk. Han siger at alle er udenfor byen og besøger: Galleriet, fabrikker, der laver papirparaplyer mm. Han giver os ideer til hvad vi kan se – og ikke mindst at en TUK TUK koster 50 Bath i timen. Svarer til Kr. 7,50 pr. time for os tre – det går da lige an!

Vi tager en TUK-TUK og aftaler de 50 Bath pr time. Og så går det til Galleriet – en juveler – guld/sølvforretning – kæmpestor, og vi ser på smykker. Der er mange flotte må jeg sige, og de koster altså ikke alverden. Jeg faldt for en halskæde med safirsten – små blå safirsten – og Uwe ville give mig den. Det får han da bare lov til.

Birgit er lidt forsvundet – og vi så mange flotte øreringe – Birgit kan gå med øreringe, jeg kan ikke, jeg får eksem, så det har jeg opgivet. Men hun er i gang ved en sælger og fortæller at hun har købt et par elefanter til hendes niecer. Det er også godt – men jeg vil gerne, at hun også nogle af alle de smykker vi har set. Men Birgit har nu ikke helt lyst – så vi går udenfor. Og ind igen på toilettet! Udenfor drikker vi en øl.

Senere finder Birgit ud af at hun overhovedet ikke havde fået tingene med. Posen med sagerne var tom. Vores var OK, men efter en del overvejelse og snak finder vi ud af, at én af sælgerne har udset sig Birgit til at købe nogle typiske elefantsmykker, og dernæst fjernet dem fra posen. Samme sælger så Birgit hele tiden imens vi drak øl, hun undrede sig over hende – og på et tidspunkt siger Birgit også, at nu ringer hun – fra en telefonboks. Birgit undrede sig over, at hun hele tiden gik omkring os. Da hun næste dag fandt ud af, at hun var blevet snydt – forstod vi det alt sammen meget bedre. Det er også Thailand, man skal være forsigtig med at stole på folk. Det

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

var heldigvis den eneste episode, hvor vi ved, at vi blev snydt. Vi tjekkede dog også meget undervejs for netop at undgå sådanne oplevelser. Træls var det nu alligevel – specielt for Birgit.

Foran juvelerbutikken, se pigerne bagude

Ved floden, hvor arbejder hamrer pæle i

Dernæst gik det til en fabrik, hvor de fremstiller papirparaplyer – nogle laver paraplyerne, andre er kunstnere og maler dem. Dem så vi en del af. Ligesom der var lokale selvstændige, der solgte lidt forskelligt. Dem støttede vi lidt, men ellers så vi bare på. At kalde det en fabrik er overdrevet, samtidig med at det altså var en lille fabrik – udendørs alt sammen, dele kun overdækket med tag.

Videre gik det til næste forretning, en skrædder, med masser af flotte stoffer – åh, thaisilke er altså flot. Jeg falder for en jakke – og de finder lidt stof frem, som også er ok – uldstof meget tyndt, og de tager mål. Nå, jeg har ikke prøvet det her før. At få syet en jakke efter mine mål. Men det har jeg nu lyst til, og Birgit og Uwe må væbne sig med lidt tålmodig, imens jeg overvejer, handler lidt pris mm. Og jeg har ikke engang nok penge, så jeg låner af Birgit for at have nok. Jeg har lært af mine rejser, at hvis jeg falder for noget, så køb det – ellers ser man det ikke senere – så er man jo videre og gør jo noget andet. Det er jeg da så heldigvis blevet bedre til. Jeg må af med ca. Kr. 800,00, så helt billigt er det ikke – eller jeg handler ikke godt nok. Jeg har ingen anelse om prisen her.

Jeg skal til prøvning i morgen – og jakken er færdig, når vi er tilbage fra vores 3 dages tur.

Dernæst kører vi med TUK-TUK ned til Ping floden – vi havde håbet på en frokosttur med båd på Ping floden, men der hvor vi bliver sat af – er der ikke mulighed for mad.

På bondegården med krydderplanter

Et vaskeri – dem er der mange af

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Men vi tager på tur med et mindre skib, der er ikke mange med – og turen går til Farmhouse – bondegården. Her har de krydderier side om side med alle mulige frugter – de er ufatteligt, hvordan alting her gror. Og på bondegården har de også en lade, hvor vi ser hvordan man bearbejder ris. Det var jo også lidt sjovt at se – ligesom i før min tid – som vi sikkert har forarbejdet byg, rug og havre hos os. Kun med menneskekraft. De har dog fordelene, at det altid er varmt her – så de kan arbejde under et stråtag – eller bambustag – ude i det fri, de skal ikke have alting indenfor nogle mure.

En smuk tur med boliger af enhver art – dog mest rige boliger – riges sommerhuse, så store som vi næsten ikke kender det hjemme i DK, og hoteller er der også.

Vi gik en tur fra Ping floden og til natmarkedet, der knap var startet, men vi fik et indtryk af størrelsen – kæmpestort område med alt muligt til salg. Lidt typisk for disse markeder er, at de er opdelt i området – et område med levnedsmidler, et område med elektriske ting, et område med tøj, et område med tingel, tangel – det var vist der hvor vi var havnet – det meste af tiden. Og så gik det hjem til hotellet efter en spisepause undervejs.

Hjemme var der fødselsdag for én af personalet, vi blev inviteret med til fest. Sammen med Nina og Brian og en del andre af personalet og vist også lidt andre turister. En irlænder var der i hvert fald. Nina snakker og snakker og snakker – det gjorde hun også i går, hvor hun også havde fået en del øl, det har hun også i aften.

Dernæst godnat – i vores nye hotel, hvor toilettet ikke fungerer, og vores maver fungerer, som de skal – så jah - der står lidt lort i toilettet, der ikke forsvinder. Vi har sagt det, men der er ikke sket noget siden i morgens!

15. Juni 07, Fredag, SK House, Chiang Mai

Bymur, voldgrav, tempel, National museum, Tribal museum, prøvning af jakke ved skrædderen.

Starter dagen uden bad – udover et meget ulækkert toilet var der ingen vand til badet!

Så Uwe klager. Vi spiser morgenmad, og dernæst var der vand – heldigvis man sveder her i varmen. Ved Jytte og Tommy viser temperaturen 28 – 29 grader om ved 8 tiden – over dagen mere. Der er lidt køligere i Chiang Mai – men ikke meget, så vi får svedt en del liter væske ud hver dag. Det lugter ikke godt at have flere dages sved, så heldigvis kom der vand til bruseren.

Og vi fik også nye værelser. Birgits værelse var ikke alt for rent, og hendes toilet fungerede heller ikke – men i de nye værelser var det OK.

Det eneste der ikke fungerede i de nye værelser var Aircondition, det fungerede i de gamle værelser. Vi fandt dog ud af senere, at vi betalte mindre – netop fordi der ikke var aircondition – det betaler man her ekstra for. Men det havde de ikke lige fortalt os, derfor fungerede det ikke. Det er meget almindeligt, at man betaler ekstra for det – vi var bare ikke lige opmærksomme på det.

Ved et tempel

Muren omkring indre by

Ved museet

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Så går vi en tur i en anden retning end i går, og når bymuren og voldgravene, den ældre bydel er firkantet og omgivet af ruinmure og intakte voldgrave. Vi går i noget tid finder dernæst en restaurant. Her læser vi lidt om mulighederne og beslutter at tage på museer. Dels national museum og et museum (Tribal), der udstiller bjergfolkene og deres liv. Det er bedre at tage på museum end støtte besøg hos dem. Vi ødelægger jo deres kultur med vores kultur, det ønsker vi ikke.

Begge museer er bestemt interessante, og dernæst får vi vores TUK-TUK til at køre til en butik, der sælger ting, som de lokale fremstiller. Vi køber nu ikke noget, men der er mange billige kunsthåndværkster – tøj, duge, som er flotte – de har nogle vævede ting, som jeg overvejer, men det blev ved det.

Jeg prøver jakken

Sommerfuglefarmen

Næste stop er hos skrædderen, dernæst hjem til hotellet.

Vi drikker lidt øl og vin i nærheden, og der er lige et massagested – med Thai massage af blinde massører. Der går jeg ind og får en times afslapning og prøver Thaimassage. Det består af tryk med hånd, albue, krop, fod o.s.v. – og OK indimellem gjorde det nu ondt – der er lidt ømme steder rundt omkring i kroppen. Men godt alligevel, mærkeligt så hurtigt jeg kunne føle mig afslappet og langt væk. Det synes jeg var rigtig godt at prøve. Der var 5 eller 6 andre senge i samme lokale, både mænd og kvinder.

Vi afslutter dagen med aftensmad i nærheden af hotellet. Da vi kommer tilbage på hotellet inviteres vi til grillmad og fødselsdag.

Toilettet virker og der er vand i bruseren – herligt!

16. Juni 07, lørdag, Chang Dao Inn Hotel, Chiang Dao – 870 km (3 dage)

Sommerfugle og orkidéhave, Phrao/Buatong vandfald, Grotter/huler ved Chiang Dao, tempel som vi ikke fandt et navn på, aftensmad på restaurant i junglen

Vores guide hedder Paap. Vi troede på hele turen, at han hed Pap – men vi blev korrigeret da vi kom hjem igen til Nina!

Vi starter med en køretur ud af byen – og ikke så langt ude ligger der en sommerfugle farm og en orkidé farm. *Måske hedder den Rai Rim.* Der går vi så rundt og ser flotte, smukke sommerfugle, ser der silkespind, pupper mm., det er i en frodig lille have, hvor der overalt er smukke palmer, buske, træer og masser af blomster. En flot have med flotte insekter.

Ved siden af er der en orkidé have, og hvor er de flotte. I mange forskellige farver hænger de ned uden jord, rødderne må kunne optage fugten fra luften. Vi beundrer de mange flotte orkidéer en tid, og dernæst sætter vi os i deres restaurant og nyder udsigten til blomsterne.

Turen går til Thailand, 10.Juni til 29. Juni 2007

Orkideer i mange former

og farver – de er bare så flotte

Det går videre med på tur med Paap – han taler og forstår fint engelsk, så det er jo herligt. Og han er meget venlig og rar. Vi kører i en almindelig personbil. Og der er fint plads til os. Birgits sikkerhedssele fungerer ikke. Tommy fortæller, at det går de ikke op i, mange biler har slet ikke seler. Ja, det er ikke ligesom hjemme i DK.

Ved vandfaldet

Birgit og Uwe foran teaktræ ved vandfaldet

Det går til Phrao vandfaldet. Og vi har set teaktræer undervejs, mange af dem store også mange der ikke er så gamle, de planter i hvert fald nye træer i dette område. Vi er i et skov/jungle område, og igen alt vokser frodigt og flot, og så er der et vandfald, hvor lyden af vandet er herligt. Det køler jo også lidt på temperaturen. Området er en art picknick område, det kan man godt forstå – her er skygge af mange træer og lidt køligt fra kilden og vandfaldet. Vi klatrer opad vandfaldet, stenene er ikke glatte, bare der er vand ovenpå, så står man rigtig fint fast, det var sjovt at prøve.

Dernæst går det til Chang Dao, hvor vi spiser frokost. Så går det videre til et tempel – kæmpestort buddhistisk tempel – er underdrevet, der var mange templer samt et større område, hvor munkene lever. Ufatteligt, rigt, ser nyt ud alt sammen – ude på landet kan man godt kalde det. Og det kan være fordi, det er så nyt, at vi ikke har stedet i de tre bøger, som vi har medbragt. Se billederne de taler for sig selv:

Ved det ukendte tempel

Der er mange templer

Birgit foran én af dem

Dernæst køres vi til en meget stor og lang grotte i bjerget Doi Chiang Dao, der er 2285 meter

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

højt. Vi går gennem et område med markedsboder, det er ikke turistet her, men egentlig meget lokalt Thai stil. Det er fredeligt på en eller anden måde. Vi går ned til en sø, hvor de fodrer fiskene – kæmpestore fisk, og der er mange af dem, de er fredet.

Statuer i junglen

Birgit og Uwe i grotten

Et af templerne i grotten

Vi går dernæst opad, og til venstre for os, er der et skovområde, hvor de har statuer af forskellige tur stående. Det virker sødt – andet kan jeg ikke lige finde på at sige om det. Vi går som sagt opad og ind i grotten. Der er strøm, så vi har lys – ikke meget men nok til at vi kan se de flotte former, se de flotte statuer og bedesteder, der er undervejs på turen. Jeg ved ikke, hvor langt vi gik, men ikke ret langt. Men det siges, at der er måske 14 km grotte, og at for tusind år siden boede en eneboer. Sagnet fortæller, at han kreerede buddhistiske engle, der lavede syv vidundere. De er ikke fundet endnu, men bogen Lonely Planet fortæller, at de lokale mener at de syv vidundere ligger gemt længere inde i bjergkæden. Hvem ved. Paap viser os, hvordan vi kan få en art spådom ved et af bedestederne. Der er pinde – dobbeltstørrelse ispinde i et bæger, og så skal man ryste dem indtil én af pindene falder ud – og der er et nummer på, og ved siden af en tavle, hvor en art dagens tekst er der. Jeg fik et nummer, som bestemt ikke viste synderlig held i livet, Uwe og Birgits lød bedre! Paap fik et nummer, som desværre var udsolgt! Der var ikke flere af dem, det var han nok noget ked af. Så senere da vi kom tilbage til markedsområdet, der var også et lille tempel, prøvede han der. Her skulle man kaste penge ind i en art ènarmet tyveknægt – og så kom der et nummer ud! Han fik også det samme nummer som mig – trøster, at vi er to, der ikke er heldige i dag.

Og det var så dagens oplevelser med Paap slut – troede vi og bliver indkvarteret på hotellet. En fortjent fyraftensøl indtages på restauranten overfor kroen, der hvor vi spiste frokost. Det er nok et af de få steder, der er her i byen.

Uwe læser i Lonely Planet og foreslår, at vi får Paap til at køre os ud i junglen til en restaurant. Der er en del restauranter, der ligger lidt længere ude end grotterne i junglen og ved foden af bjergkæden (grænse til Burma). Sammen med Paap ringer han derud, og de finder et sted der har åben. Og vi inviterer Paap med på udflugt, der er i hvert fald for langt at gå. Det er bare en idyllisk tur derud, og Paap møder én taxachauffør han kender. Fortæller at vennen tidligere havde en TUK-TUK i Chiang Mai, men nu har en af de små busser – en rigtig taxa. Og han bor her sammen med sin familie. Vi holder og han får aftalt, at vennen kommer på besøg på stedet, hvor vi er på vej hen.

Ved jynglestedet

Se træerne i jynghen!

Os alle sammen med Paap

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Stedet er bare så flot, her kan man holde bryllupsrejse! Det er storslået, vi har få billeder, det var næsten mørkt da vi ankom, og det kunne have været sjovt at bo der en nat. De har bungalows, og mange forskellige gæster – unge, én alene, andre sammen, familier, så meget forskelligt.

Her kan vi ikke købe Thai mad, som vi godt kan lide, bare det ikke er for stærkt. Her er det mere fransk mad, med kartofler – ikke almindelige, men på fransk manér. Det er helt sikkert turens dyreste måltid, men i forhold til danske priser er det stadig billigt. Og meget lækkert. Jeg må dog sige, at fransk mad ofte har meget kød og lidt grøntsager, jeg foretrækker det omvendt.

Da vi kom, var der mange myg, puh.. men så satte de røgelsesspiraler under bordene – og væk var de! Det virkede bare. De myggelys, som jeg har købt i DK, det virker ikke ret godt, men røgelsen her, den virker.

17. Juni 07, Søndag, Centre Hill Hotel, Mae Salong

Bambus flodtur på Ping floden, grænsefloden mellem Burma/Thailand, Mekong biflod, tempel Wat Phra Tong, besøg hos bjergfolkene: Hill Tribe Centre Akhas og Mae Salong

Vi kører ikke ret langt næste dag førend vi skal på flodtur. Paap griner og siger vi bliver våde! Vi har taget kameraet med, men ikke alle vores øvrige ting, det kan blive vådt på en lille bambus pram. Vi kommer ombord, og bortset fra våde sandaler går det helt godt. Så kommer der lidt strømninger i floden et fladt område, og så forventer vi at blive våde, og det går stærkere – men efter et par gange kunne vi da godt have haft lidt mere fart på. Landskabet er fladt, Uwe havde håbet på en flottere udsigt, vi ser det meste af tiden det højeste bjerg i Thailand, og det er også flot, men selvfølgelig kunne flodbredden have været mere spændende. Men det var alligevel sjovt at opleve.

Da vi efter 1 ½ timer bliver sat af venter der os: En bil med fryser på. Så kan vi få noget koldt at drikke, Uwe spiller lidt trompet, og et andet hold lander også her. Paap viser os et par planter, der lukker bladene sammen, når man rører ved dem. Aner ikke hvad de hedder, men det er sjovt at prøve, at røre ved bladene, og fluks trækker de sig sammen. Helt menneskeligt.

På bambusflåden

Udsigten til bjerget

Servering fra bilen

Vi kører videre og stopper ved et sted, hvor der ses omkring 20 personer, der høster ris. De står tæt på hinanden, så man kan godt forstå, at maskiner udkonkurrerer en masse arbejdskraft i området. Netop det Ecco har planer om at udnytte, at der i landområderne bliver mere og mere ledig arbejdskraft. Det er nok ikke kun Ecco, der har opdaget det, men Thailand, der hjælper til med at løse et problem, som er ved at opstå.

Det skriver de også om i aviser dernede.

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Almindelig flot landskab

Ris høstet

de blå pakker er tørret ris

Næste stop er ved et tempel/Buddhastatue, hvor der er udsigt over grænsefloden mellem Burma og Thailand til den ene side, på den anden side er der udsigt over et dalområde, hvor floden snor sig gennem dalen, og giver en naturlig adskillelse mellem de to lande. Gennem kikkert kan man se vagtposterne i Burma. Burma hedder egentlig Myanmar – så det burde jeg nok skrive, men på hele turen kalder Paap også landet Burma. Det hænger ved endnu.

Buddha statuen – træerne var store

Se floden i baggrunden i dalen

Det er et flot landskab, til den ene side jungle, bjergområde, den anden side opdyrkede marker i floddalen. Sorte skyer trækker sig langsomt sammen over bjergene – måske forkert, at skrive langsomt, men vi kan se meget langt væk, derfor kan vi betragte det i længere tid. Til den ene side meget sort til den anden side solen. Kontrastagtigt.

Og så begynder det at regne. Når det regner her, så regner det, som en kraftig tordenbyge. Vi kører videre ned – og stopper ved et tempel og nyder regnen, udsigten, regnen køler også lidt. Nogle munke gik på vejen, de søger tilflugt i templet, og et par hunde opgiver også at være ude. Vi sidder på en bæk, en lang bæk, og efterhånden som det regner mere og mere flytter vi os på bænken og havner alle i den samme ende, hvor regnen ikke blæser ind. Sammen med regnen er der også en kraftig blæst.

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Regnen strømmer ned

Vand, mudder, træer falder om

Vi kører nedad og ser hvordan regnen fører sandmasser og jord med sig. Det ligner uvejr, men jeg tror det faktisk er meget almindeligt vejr. Men store masser af sand og jord bliver skyllet ned i dalen. Vi kører ad snoende bjergveje – og vores guide elsker at køre her, han nyder hvert eneste sving, leger sådan virker det. Han er nu meget sød.

Vi er på vej til Mae Salong, en grænseby oppe i bjergene. Og det er bare ufatteligt flot, det landskab, som vi kører igennem. Dale med marker: frugttræer, majs, og en masse andet, som jeg ikke hvad er. Mange forskellige farver og lige meget hvor man ser hen, er det bare en fantastisk syn. Frodigt og man kan se meget langt.

Undervejs besøger vi en art kunstig landsby, hvor man kan betragte bjergfolket eller stammefolket. Landsbyen er et Hill Tribes Research Center, og i min bog står der, at det er OK at besøge sådanne steder – en art levende museum. Der er dog en del af boderne, der er lukket. Det er søndag og de kristne er i kirke får vi at vide. Vi har bevidst fravalgt, at besøge nogle bjergfolk. Vi ødelægger deres kultur ved vores kommen, og Birgit har læst i hendes bog, at langhalserne (de har ringe på halsen, kvinderne) har forøget sig – der er oprettet flere landsbyer, så turisterne kan se dem! Det er jo forfærdeligt, at de laver jobs på den måde. Langhalserne har ikke lange halse, har vi læst på museet, de får trykket skuldrene ned, så halsen synrer længere med deres ringe om halsen. Deres hals kan slet ikke holde dem uden ringe, de ville dø uden dem.

Men der er mange andre bjergfolk: Karen, Akha – de var hjemme, lahu, Lisu m.v. De fleste af dem oprindeligt nomader, de opdyrkede jorden, dyrkede ris eller andre afgrøder (f.eks. opium), og når jorden er blevet udpint flytter de til et andet sted. Men i bøgerne står, at nu går den ikke længere, jorden er udpint for mange steder.

De fleste bjergfolk er kommet omkring 1800 år tallet. Mange af dem kommer fra Yunnan, en provins i Kina. Og mange bjergfolk ønsker ikke at blive integreret i Thailands samfund, den evige problemstilling: vi skal være så ens. Men selvfølgelig, de unge går i skole, ønsker sig en uddannelse, og så søger de til byerne for at få arbejde. Turisterne holder sikkert liv i nogle at stammerne, men det er jo på godt og ondt. De ophører med at gøre det de plejer at leve af, og laver så mad, bygger boliger til turisterne, og lever af det.

Karen folket er den største gruppe, og de lever både i Thailand og i Burma, de er næsten 4 mill. I Thailand er der ca. 300.000 af dem – de kæmper for at få deres egen stat.

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Vi prøver bjerghuer – de er tunge

Nogle af husene i landsbyen

Birgit og jeg prøver en hue fra Akha folket. Deres tro er, hvad vi vil kalde overtroisk, de har ritualer, dyrkelse af ånder, og høstudbyttet afhænger af deres tro. Der er nok ånder for alt i naturen. F.eks. har landsbyerne en indgangsport, hvor skovens ånder ikke kan komme igennem. De kan ofte navnene på 60 af de mandlige forfædre, forholdet til forfædrene er vigtige for Akha folket.

Vi ankommer til Mae Salong – vi havde fået at vide, at vi skulle overnatte i Chaing Rai, så vi var i starten lidt frustrerede over, at vi nu holdt foran et hotel, hvor vi skulle bo. Men det var et bedre sted bestemt, naturen er flot, det er i ca. 1300 meters højde og derfor er temperaturen meget behagelig.

Vi går lidt rundt i byen – det er en kinesisk by med kinesiske huse og kinesisk arkitektur. Vi finder et sted, der hedder Little home (lille hjem), en familierestaurant. De har 6 – 7 borde, og vi er de eneste gæster. De har et par værelser, de udlejer, og familien spiser imens vi drikker en øl. De er vel en 7– 8 personer, der alle lever af stedet her. Det er lavsæson, og der er ikke mange turister i området. Vi er de eneste gæster.

Mae Salong er kendt for sine gode te, og de dyrker meget te i området. Og der er mange temarker. Og terestauranter.

Det meget flotte landskab

Drikkevandsrør bag hotellet

Mae Salong-kinesisk hus

Om aftenen spiser vi på en restaurant – Paap kører, der var ikke så langt, men det er jo luksuslivet, så vi protesterer heller ikke. Det skulle være den bedste restaurant i Mae Salong og hedder Mae Salong Villa (der er også et område, der har samme navn). Vi spiser lidt forskelligt, men har det nu nok ikke sådan at maden var det mest interessante, det var udsigten, der var utrolig flot ud over dale og bjerge. Dernæst kører vi tilbage til hotellet, og vi snupper lige en øl hos vores kineserfamilie på bjerget. Og Uwe spørger om postkort, vi har kigget, men ikke fundet nogle som vi synes om. Men her har sønnen lavet hjemmelavede postkort. Vi køber 17 stk., og

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Uwe prutter slet ikke om prisen – usædvanligt! Efterfølgende mener han, at vi skulle støtte sønnens initiativ med en lille postkortvirksomhed. Uwe spurgte også om frimærker, og de havde ikke så mange, så fluks var de på scooteren og ude og hente dem, de ikke kunne levere. De var også lige ved naboen for at spørge om hvor meget der skulle på til Europa. Naboen har et sted, hvor der bor en del rygsæksfolk, så de kender frimærkeprisen.

Jytte fortæller senere, at vi skulle have haft meget mere på. Hun plejer at sætte langt mere på. Vi krydser fingre for at det var OK, og at vores postkort når frem. Det gjorde de faktisk – 4 – 5 dage efter afsendelsen var de i DK på den rigtige adresse! Usædvanligt hurtigt, det fungerer bare – også til mindre pris end Bangkok priser! Så det var et rigtigt godt køb, deroppe i Mai Salong, og vi havde følelsen af, at have støttet en helt ny virksomhed!

Så går i seng, vi skal jo videre i morgen – og vores sted oppe på bjerget serverer morgenmad, det gør hotellet ikke, så fint. De vil se os i morgen tidlig igen.

18. Januar 07, Mandag, SK House, Chiang Mai

Skorpion templet, byen Mae Sai, grænsefloden Burma, den gyldne trekant Sop Ruab, sejltur på Mekong til Laos, Opium museum, Paap's hjemby,, Chiang Rai, temple Wat Rong Khun, varme kilder i Pan Nam Tu park

Morgentrafik i Mae Saling

Et sted så jeg 5 personer på en knallert!

Nogenlunde tidligt står vi op, nyder udsigten fra hotellet, der ligger bjerge langt ude, hvor skyerne ligger under os, og det ser næsten ud som om det er søer, men det er skyer. Vi går kl. 7.30 op til vores "Lille hjem" og får morgenmad. Det er ret billigt – jeg mener, det var 70 Bath (ca. kr. 11,50) for amerikansk morgenmad, næsten altid det vi bestiller, består af 1 glas juice, 2 stykker toast med smør og marmelade, 2 æg – enten spejlæg eller rørt sammen æg og 1 kop kaffe. Vi klarer dog et par kopper kaffe.

Maden er billig, uagtet om det er morgenmad, frokost eller middagsmad. Så vi bruger jo ikke så mange penge, selvom vi spiser ude det meste af tiden.

Vi møder Paap kl. 8.30 og kører videre af svingende bjergveje, han nyder det, det synes vi er lidt sjovt. Vi ser stadig skyerne ligge under os i bjergområdet, fantastisk flot natur, te marker der står i rækker på skråningerne, også meget flot.

Landskabet er så pragtfuldt, det er bare så frodigt her, ufatteligt frodigt er Thailand overalt. Vi kører mod Mai Sai – og kører nedad – så efter noget tid bliver det så varmt at aircondition igen kommer i gang i bilen. I Mae Salong kunne vi nøjes med at åbne vinduerne i bilen.

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Ved 10 tiden når vi Skorpion templet, hvorfra der også er en god udsigt. Det begynder at regne lidt, så vi er der ikke så lang tid. Tidlig frokost på en meget turistet sted med buffet – ganske ok, billigt og ordentligt.

Skole – udendørsskole nær Mae Salong

Vi kører over skyerne

Det kører videre til grænsebyen Mai Sai. Paap kører bilen til et sikkert sted – en P plads ved en butik, der handler med smykker. Vi bliver lige nødt til at tage en rundtur i butikken sammen med 2 ansatte! Og Paap fortæller, at her er der sikkert at parkere, så det gør vi, vi forsøger da at være lidt interesserede i smykkerne. Dybest set gider vi ikke lige se på det nu.

Vi går til grænsen langs vejen, der er fyldt med boder/butikker, hen til broen, der fører til Burma – Myanmar står der på velkomst buen til Myanmar. Vi går ikke derover, Ursula har fortalt, at det lønner sig ikke at betaler penge for det. Ok man får et stempel i passet, på den anden side er der bare et marked magen til den, vi har på den Thailandske side. Vi går i stedet op på et kaffested, hvorfra vi kan se og betragte livet på broen mellem de to lande. Og vi føler næsten, at vi sidder i Burma, i hvert fald er der blot en lille flod imellem de to lande.

Foran broen til Byrma, Myanmar

På broen handler de

Dernæst går det videre til en lille flodtur på Mekong floden i nærheden af Sop Ruab. Her kan vi se Thailand, Myanmar og Laos, derfor navnet Den gyldne trekant, som vi jo forbinder med opiumsområdet. Først skal vi ud at sejle med en lille motor – speedbåd og en tur op og ned af Mekong floden. Jeg ved ikke hvad de andre tænker, men Vietnam krigen bliver lidt nærværende. Derfra kender jeg Mekong floden.

Her lidt om Mekong, som jeg fandt på nettet:

Mekong har sit udspring i Tibets bjerge og løber i alt cirka 4900 kilometer mod sydøst for til sidst at

Turen går til Thailand, 10.Juni til 29. Juni 2007

mundede ud i Det Sydkinesiske Hav. Den er verdens tolvte længste flod og bærer hvert år mere end 475 milliarder kubikmeter vand ud i havet. Af asiatiske floder er det kun Yangze i Kina og Ganges i Indien, der er længere.

Geografer deler Mekong op i to, en øvre og en nedre del.

Øvre Mekong begynder i Tibet og flyder gennem Kina ned til den gyldne trekant.

Nedre Mekong begynder ved den gyldne trekant, hvor Thailand, Burma og Laos mødes. Dernæst flyder den gennem Laos' bjerge, før den fortsætter som 900 kilometer grænselinje mellem Thailand og Laos. Herfra løber floden gennem det nordlige Thailand, det østlige Cambodia samt det sydlige Vietnam for til sidst at ende i havet. Nedre Mekong er i alt 2.400 kilometer lang og dermed Sydøstasiens længste flod.

Laos

Mekong udgør en stor del af Laos' grænse til Burma og Thailand og flyder gennem den sydlige del af landet. I den sydlige del af Laos kan Mekong være op til 15 kilometer bred, imens den i nord og omkring byen Luang Prabang bliver meget smal i løbet af årets tørre måneder. Laoterne kalder Mekong for Mae Nam Khong.

Thailand

Mekong passerer Nordthailand to steder ved grænsen til Laos. Thaiænderne kalder floden for Mae Nam Khong.

Cambodia

Mekong kommer ind fra Laos, tæt ved Stung Treng i nord. Den løber omkring 500 kilometer gennem Cambodia, og er nogle steder op til 5 kilometer bred. Floden deler sig i to ved Phnom Penh, hvor den bredere, østlige del beholder navnet Mekong, imens den vestlige del kaldes for Bassac.

Vietnam

Fra Cambodia løber Mekong ind i det sydlige Vietnam, tæt ved byen Chau Doc, og ender i Det Sydkinesiske Hav. På vietnamesisk hedder Mekong Cuu Long Giang, som betyder De Ni Dragers Flod. Årsagen er, at den undervejs i Vietnam deler sig i ni flodmundede, som til sidst løber ud i havet.

Sejltur på Mekong floden

Sejlturen går forbi et meget stort casino, jeg tror, det var i Thailand det lå. Så sejler vi i den anden retning sydpå til Laos. Vi er i den gyldne trekant, sejler på de floder, der adskiller de tre lande – ja, utroligt og dejligt. Vi stiger af i Laos for 20 Bath kan vi komme ind i landet, og Paap har fortalt os, at cigaretter er billige her – så vi køber til mor, Horst og til Paap. Han fik nemlig fortalt os de Thailandske priser, og da han ryger er de altså en del billigere her i Laos. Jeg

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

bemærker ikke den store forskel mellem Thailand og Laos, der er andre varer her f.eks. whiskey med slanger i – puha, det ser ulækkert ud. Måske skulle vi købe én til Tommy, jeg har hørt han er ret modig med hensyn til at prøve alt muligt. Slange whiskey skulle give styrke. Men det er da lidt godt, at tænke på, nu har vi sat vores ben i Laos også. Et land, vi har hørt om gennem krigen i Vietnam. Sejlturen er en god og interessantoplevelse. I mit hoved kommer der hele tiden billeder fra Vietnam ind. Det gør mig trist at tænke på alt det floden også har været model til.

Under sejlturen ser vi fiskernes huse langs floden, primitive træhytter, der står på tynde pæle, sådan ser det ud. Der er ikke meget vægge til beskyttelse, og jeg kan nu sagtens forestille mig, at de slet ikke holder til en oversvømmelse. Se billederne.

Buddhaskibet i den Gyldne trekant

Fisker og et fiskerhus

Dernæst går turen til opiummuseet, der ligger i den gyldne trekantsområde.

Foran Opiumsmuseet

Fra museet, en opiumsbruger

Bjergfolket, der lever på begge sider af grænserne har fragtet opium over bjergene og solgt det videre. Alle kender begrebet: Den Gyldne Trekant for opium. Det var nemt at transportere over bjergene, det fylder ingenting, når det først er udvundet, så det var en god afgrøde, der tilligemed gav et godt afkast. Der er meget stor straf i Thailand hvis man tages med stoffer på sig, det afholder jo nok de fleste, ligesom regeringen har støttet dyrkelsen af andre afgrøder blandt andet te.

Jeg mener også, at der sidder et par danskere i fængsel hernede, det er lidt tragisk at tænke på samtidigt med at de narkomaner, der har indtaget stoffer – jo også bliver ofre for indførelsen af

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

stoffer. Det er godt de gør noget, og at de forhåbentlig får stoppet dyrkningen af valmuerne.

Nå, bilen er blevet lidt spærret inde på den lille P-plads ved museet, flere busser er ankommet, så vi går hen og ser nærmere på det kæmpeskib, der ligger ned til floden, ovenpå Buddha, derfor kalder jeg det Buddhaskibet.. Det er varmt, men også forrygende flot og pompøs, guld og store elefanter og hvad ved jeg samt en udsigt over Mekongflodens liv blandt andet fragtskibe.

Fra Buddhatemplet – skibet

Indgang til Buddhatemplet

Det går videre til Chang Rai, som vi bare passerer. Paap fortæller, at faderen er død for 1 måneds tid siden, og vi insisterer på, at han gerne må besøge moderen, der bor ganske tæt på. Vi vil gerne se hvordan de bor, så for os er det bare en ekstra gevinst. Vi er blevet meget glade for Paap. Vi kører ind i et område med masser af huse i en art landsby, men der er masser af beboelse, tæt byggeri ville vi sige, og det er i en landsby. Broderen er ingeniør og bygger veje i Thailand, en anden bror er også veluddannet, undskylder lidt, at han bare er chauffør og guide. Broderen har bygget et nyt hus til moderen, det ser meget nyt ud – og er i beton/sten til forskel fra de andre huse, der i bygget i træ. Vi får lidt vand og moderen, der var hos naboen/familien kommer hjem. Moderen går ikke så godt mere, har problemer med knæene. Hun ser bare så god og sød ud. Vi tager et billede af de to sammen.

Broderens hus

Moderens hus

Paap og moderen

Paap henter bananer til os, små bananer, smager af mere end de bananer, vi kan købe i DK.

Vi kører videre til templet Wat Rong Khun – sølvtemplet vil jeg vælge at kalde det. Det er hvidt og med indbyggede spejle overalt og dermed ser det ud som sølv. Nyt og slet ikke færdigt, indeni må vi ikke fotografere, men der er billeder af verdenshistoriens vigtigste begivenheder. Såsom 11. september, hvor der er et maleri (sammen med en masse andet) af de to tårne og flyene. Der er meget Star Wars over malerierne, men vi må afvente og se resten. Paap sørger for at Birgit og jeg bliver fotograferet sammen med arkitekten og kunstneren bag det alt sammen. Vi er ikke vant til at blive fotograferet sammen med berømtheder, men vi tager det med!

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Fra Sølvtemplet, spejle

Arkitekt og kunstner i midten

Hele templet

Et imponerende område, og så begynder det at styrte ned med regn.

Vi kører videre til varme kilder, og regnen er ophørt. Her koger de grøntsager og æg i de varme kilder, og man kan købe produkterne, der er kogt i de varme kilder. Det lugter af svovl, meget af svovl, ligesom et vulkanområde. Vi køber nu ikke noget at spise, men er lidt omkring og ser markederne. Samt besøger toiletterne.

I Thailand er der almindelige toiletter, som vi kender dem, men de fleste er ståtoiletter, ligesom her ved de varme kilder. Vi kender dem fra Kina og andre steder i verden, og kan lige klare at gå på toilettet på sådan nogle. Birgit er mere uvant med det. Toiletpapir skal man have i bukselommen, det findes ikke, men der er masser af vand hvormed man kan vaske sig samt skylle ud! Man tager det lille bæger, der i vandet og fylder den og hælder i toilettet. Lidt anderledes. Og man skal stå eller rettere sidde på hug – uvant for vores muskler! Men lidt øvelse gør mester, og jeg husker som regel at have indtil flere papirforsyninger i lommen

Vi kører mod Chiang Mai og tilbage til Nina. Birgit inviterer Paap og Nina på en øl, så det får vi da vi kommer tilbage. Paap har fået sms og telefonsamtaler fra et par børn, så efter en lille øl kører han hjem. Nina har god tid, og taler igen meget. Og så er det i seng i vores gamle værelse og Birgit har fået et nyt værelse på samme etage som os. Det er nu rart at bo i nærheden af hinanden. Godnat.

19. Juni 07, Tirsdag. Jytte og Tommys domicil i Bangkok – 900 km

Skrædderen, templet: Wat Phrathat Doi Suthep, En spadseretur i byen Chiang Mai, og fly til Bangkok

Busser i Thailand

Fra et TUK-TUK

Turen går til Thailand, 10.Juni til 29. Juni 2007

Vi starter i dag med at tage til skrædderen, og dernæst til templet, der ligger ca. 16 km herfra. Vi har læst, at vi tager en TUK-TUK til en plads nær universitet (Paap viste os i går hvor det var), derfra kan man komme med en bus (8 personers bus) til templet. Jeg får først min jakke, der er ret godt skruet, så den passer bare til kroppen. Jeg holder mere af tøj, der ikke sidder så stramt til, men almindeligvis har jeg aldrig en jakke knuppet til, så jeg tror, den er Ok. Bare jeg nu tør bruge den, når jeg kommer hjem. Min første skræddersyede jakke. Jeg er nu ret glad for den.

Dernæst TUK-TUK til mødestedet, der går til templet. Der står på et skilt, at vi skal være 8 personer, vi er de første 3! Og der sker egentlig ikke meget omkring os, der kommer ikke flere, men efter 15 minutters ventetid kommer der én mere. Og så 2 mere og så lidt efter to mere – og så kører vi. Tålmodighed lønner sig! De tilbød i starten, at de for 8 personers pris ville køre os derop.

Men vi var denne gang tålmodige. Og der kom 7 personer, som skulle op til templet, og vi betalte også for at komme retur – det fik vi ikke noget bevis for. Det var jeg nu ikke helt indforstået med, men det gik nu alligevel. Birgit har hjerteproblemer og foretrak kabelbanen frem for de godt 300 trin op. Så jeg valgte at følges med hende, så hun også har det godt.

Vi tager alle kabelbanen op, og det er da utroligt, så flot og jah .. anderledes end vi har noget i DK.

Fra tempelområdet

Den hvide elefant!

Buddhaer og andre guder

Der er Buddhaer overalt, der er templer overalt, udsmykninger langs vægge, der er masser af klokker o.s.v. en masse spændende at kigge på samt en flot udsigt over bla. lufthavnen, der skal vi jo senere hen i dag.. Stedet ligger i 1000 meters højde, templet Doi Suthep er et af de helligste steder i Nordthailand. Der er en sjov historie om, hvorfor templet lige ligger her. Omkring år 1300 skulle en del af Budhhas rester, relikvier, fra et andet tempel: Wat Suan Dok, det ligger tættere på byen, skulle bringes til et helligere sted. Men i god overtro skulle en hvid elefant bringe resterne derhen, og den gik indtil den faldt om – og her byggede man så Wat (=tempel) Prathat Doi Suthep.

Drager langs trappen op

Hovedet af dragerne

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Der var en statue af en hvid elefant, og udenfor templet en levende grå elefant, som vi kunne hilse på, og der kunne købes bananer til den. Og det var der mange der gjorde! Så stor en krop skal sikkert have mange tons bananer hver dag! I Sydafrika så vi dem, og hørte at de 80% af tiden brugte livet på at spise – de sover næsten ikke. Men spiser. Unaturligt her med en elefant i lænker sammen med en masse gøjl, så er det en helt anderledes oplevelse at se elefanter i naturen.

Nå, vi finder vores bus nedad, og møder igen de piger fra Cicilien og Italien, som også var med op i bussen sammen med os. Uwe prutter med prisen, men han er nu ikke forhandlingsvillig! Så vi kører bare ned til busstedet, så kan der handles videre der – hvilket også sker. Han vil godt køre os ned i centrum for de penge som vi tilbyder tilsammen, og OK vi kører – og så midtvejs holder han ved et indkøbscentrum (der ligger udenfor byen! Uwe protesterer og så kører han os korrekt ned i midtbyen i Chaing Mai. Så vidt så godt, nu spiser vi frokost på en restaurant, og dernæst går vi en tur langs en gade, der har ufattelig mange templer, men nu er vi trætte af at se dem, så vi går forbi dem alle uden at se indenfor. Det siges, at hvis man har set et tempel har man set alle, så vi gik nok ikke glip af så meget.

Vi havner et sted hvor vi drikker iskaffe – det er ret lækkert her i varmen, selv Birgit synes det smager godt.

Vi går videre igennem de små gader i retning mod vores hotel, der ikke er langt væk. Det er ret flot, idyllisk vil vi kalde det. En rigtig god tur igennem den gamle bydel.

Vi finder hotellet, og vi skal jo til lufthavnen om lidt. De vil køre os – Mr. Whiskey vil køre os til lufthavnen, med i prisen, de er da søde og ordentlige på vores hotel!

Vi bliver kørt og ankommer i god tid til lufthavnen – jeg er så heldig at finde et fodmassage sted, hvor mine fødder bliver vasket og plejet og masseret en halv time – jeg kunne have taget længere tid, men Birgit og Uwe er jo med, så jeg nøjes med en halv time. Det var bare godt. Det er ufatteligt billigt: 150 Bath = kr. 23,- det er da luksus.

Så går det tilbage til Bangkok, jeg ringer lige til Jytte og fortæller at vi er forsinket – og UPS det var Tommys nummer – han er i Slovakiet! Men han vil alligevel ringe lidt senere til Jytte, og så give vores besked om forsinkelsen videre. Vi lander ikke i den nordlige del af Bangkok, men i østdelen, så det tager lidt ekstra tid før vi ender hjemme i Bangkok. Det er jo der vi vender tilbage – der hvor vi har ladet nogle ting ligge – jah, en art hjem. Og det er nu dejligt at besøge dem, de er så gæstfrie og jeg sætter pris på, at man bare kan være som man er og det er godt nok. Sådan har jeg det ikke alle steder, men her føler jeg mig godt tilpas og frem for alt velkommen.

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Vi ankommer med en taxa og har ikke problemer med at komme igennem de to vagter, som taxaen skal passere – Jytte og Tommys visitkort virker.

Godt at være i Bangkok igen sammen med familien. I aften blev den 1 nat førend vi kom i seng.

20. Juni 07, Onsdag, Nichada, Sunshine Place, Bangkok

Flodfærge fra Nonthaburi til Bangkok, Grand Palace, Wat Pho, kanalrundtur, tilbage med færgen til Nonthaburi og med Tom tilbage til Nichada

Lystfiskere langs floden

Et almindeligt hus

Vi starter med Jyttes ”guidedede” program, hun har planlagt nogle rigtige gode dage for os. I dag kører Tom os til Nonthaburi, og da Tusan kommer i dag behøver Jytte ikke tage hjem ved 12 tiden. Vi starter med at køre til pengeautomaten, Birgit skal lige have fyldt lidt op med Bath. Vi hæver måske 10.000 Bath af gangen, svarer til Kr. 1.500,00 det lyder af meget og er også meget her. Men når vi nu vil rundt og se mest muligt koster entre jo også penge. Vi minder Jytte om, at man skal komme med passende påklædning, hun er i shorts, det går da vist ikke. Og Jytte fortæller da også, at hun altid minder gæsterne om at være passende påklædt, men havde altså lige glemt det selv! Så tilbage til Sunshine, hvor de bor og vores guide bliver iklædt lange bukser. Vi kører lige omkring med Heidis cykel, nu vi alligevel er kommet hjem, og vi får set lidt af området hvor de bor. Der er meget store og mindre store parcelhuse, noget meget nyt andet lidt ældre. Der er også etagebyggeri. Jytte fortæller, at det er forholdsvis dyrt at bo der. Vi får set skolen udefra på den måde.

Fra Nonthaburi går der en færgе til Bangkok på floden Chao Phrayo, tror Nonthaburi hedder Kaj nr. 25. det er den sidste stop, så undervejs er der altså 25 stoppesteder. Det koster 13 bath, svarer til ca. kr. 2,00 og vores tur går til Kaj (hedder Pier) nr. 9 mener jeg at huske, her ligger Grand Palace – det store palads. Dejligt at sejle, det giver vind og luften føles køligere, det er forbavsende varmt hver dag herude. Vi får set en del af Bangkok langs floden, både meget rigt og meget fattigt. Og efterhånden som den indre by nærmer sig bliver bygningerne højere og større. Der er store virksomheder, berømte hoteller og andet godt at se på. På floden er der også trafik, mod Bangkok sejler fragtskibe – 3 – 4 stk. sammen med en slæbebåd forrest fuldt lastet. Den anden vej er det også sådan, men her er fragtskibene tomme – eller i hvert fald ligger deres fenders meget langt over vandet, ved de fuldtlastede fragtskibe ligger de tæt på vandet. Jeg ser faktisk ingen, der er fuld lastet.

Dernæst går turen til Grand Palace, der ligger i en bydel der kaldes gamle Bangkok. Det er helt utroligt, ubeskriveligt hvad der er af bygninger, og en del af dem, er de ved at renovere. Det er

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

kongeligt! Uwe har ikke passende tøj på, hans bukser er ikke lange nok, og efterfølgende ser vi flere i shorts, Uwes var noget længere – men der er forskel på folk og fæ også i dette land. Han låner et par bukser, det gør andre også. Det er gratis, så de tjener ikke noget på det. Det er blot til besvær.

Grand Palace

Grand Palace

Vi går ind et sted, hvor de udvendig er i gang med at renovere, det er forrygende flot, med mange symboler overalt, meget guld, meget blå, rødt, gult, grønt blandet på en måde, som hos os ville være meget grimt og forvirrende. Det mæcher ikke sammet. Men her er det meget flot, og de har sans for at sætte farverne sammen. Svært af beskrive, hvorfor der er den forskel. Efterfølgende går vi rundt i noget af området, det er kæmpestort, og der er alt for mange indtryk til at jeg nu kan erindre det alt sammen. Der er en høj mur omkring – 2 km lang er den, siger noget om områdets omfang, og det er meget bebygget og besmykket alt sammen. Vægmalier er der også mange af, og vi beundrede mange af dem.

Udsmykning på tempeltårne

De løfter i flok, se faretruende ud

Jeg tror vi også var ved Wat Phra Kaew og så den grønne Buddha i jade, den er lille. Vi sad og så på den sammen med en hel masse andre, der var godt fyldt med mennesker i lokalet. Så bedre med billeder derfra.

Efter at vi har gået lang tid, prøver vi at finde tilbage til indgangen. Der er mange udgange, men kun én indgang.

I vores bøger står der også, at turister ofte bliver sat af ved en udgang, og så kommer der velklædte mænd frem, der fortæller at det lige er lukket i dag, men de kan tilbyde en tur til et

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

andet sted. Da Jytte og Tommy var der første gang, oplevede de, at der kom en meget velklædt – uniformeret person, der forklarede, at der desværre var lukket 1 times tid, men de kunne tilbyde en alternativ tur til et andet sted. Jytte og Tommy hoppede på den. Så de blev kørt til et andet sted, og så noget som også var ok, en tur hvor de bliver fragtet til steder, hvor man kan købe ting og sager – og se hvordan tingene bliver lavet. Efter 1 time fortæller de meget søde uniformerede mænd, at der desværre er lukket 1 time mere – så de tager en tur til – og så er det efterfølgende for sent at gå i Grand Palace. Ursula og de venner, hun rejste sammen med oplevede nøjagtig det samme. Men de havde læst om det, så de hoppede ikke på den, men mødte nogle der var blevet fragtet ud på landet – og så ville chaufføren have det dobbelte for at tage dem med tilbage! Men vi er jo med Jytte, en lokal guide, der fører os direkte til indgangen. Jo vi er da heldige, vi får set Grand Palace, en masse andre bliver snydt for det. Ærgerligt, når man nu kun har den dag til det. Det er også Thailand.

Jytte har fået anbefalet et spisested, ejeren, en kvinde er godt nok lidt pågående specielt over for ældre mænd, men vi får placeret Uwe i den fjerneste krog, så han er gemt lidt af vejen! Det er godt mad, lækkert og vi sidder med udsigt ud over floden. Vi får da også kontakt med ejeren eller rettere Birgit får kontakt, og på et tidspunkt hvor Jytte skal på toilettet, og Birgit står op, så Jytte kan komme forbi, får hun en ret intim omfavelse. Så hun er altså ikke kun til mænd!

Fra liggende Buddha templet

Den liggende Buddha

Vi går videre til Wat Pho, tæt på Grand Palace og Wat Pro, der er det ældste tempel og med den længste Buddha, der er i Thailand – ligger ned og er 46 meter lang og 15 meter højt. Underligt, at se særpræget en liggende Buddha i guld. I bogen står, at han på fodsålerne alene har 108 lykkevarslenende tegn lavet i perlemor.

Omkring den gang, der fører rundt om statuen er der 108 skåle stillet op, og man skal ligge en mønt i hver eneste, så kommer lykken til dig. Det var der mange der gjorde. Jeg så en dame gå rundt og tømme dem – de må åbenbart ikke blive for fyldte.

Der er mange gæster både her og det var der også i Grand Palace. Alene det at se så mange forskellige folk og forskellige kulturer er en oplevelse i sig selv.

Tempel Wat Arun

Huse lang kanalen

Så tager vi på kanalsrundfart. Det er også en stor oplevelse, nu er husene tætbebygget og med templer indimellem, folk bader i det vi vil kalde meget beskidt vand. Kloakkerne løber nok de fleste steder direkte ud i floden. Vi ser også tre meget store varaner (tror jeg de hedder), og mange steder, hvor de fodrer fisk. Så bliver vandet helt levende. Alle folk vinker til os, det lærer vi efterhånden og får vinket tilbage. Mange af husene ser meget dårlige ud, og man tænker, det kan ikke vare længe før end det falder sammen. De fleste huse står på træpæle. Og mange steder så langt øjet kan rækker, står husene på træpæle, så de har gangbroer fra hus til hus.

Et boligområde ved kanalen

Højhuse ved Mae Nam

På et tidspunkt holder vores kaptajn næsten ind et sted, sådan uden at sige hvorfor, og vi opdager ret hurtigt at her er der en indkøbsmulighed, der kommer et par velklædte damer ud på broen. Men vi siger nej tak. Vi har ikke lyst til at besøge et sted, hvor de forventer vi køber noget, vi vil blot nyde denne tur. Noget senere er der et andet sted, og igen vi siger nej tak. Han får drikkepenge til sidst, han går glip af en del penge, når vi ikke vil stige af og være med på en anden slags oplevelse. Det har vi lært i Chaing Mai.

Dernæst tager vi igen færgen tilbage til Nonthaburi, hvor Tom venter på os. Han kører os sikkert hjem.

Og hos Tusan venter der mad – rigtig lækkert mad, det er rigtig godt at være hos familien Seested i Bangkok. Efterfølgende får vi åbnet lidt flasker rødvin. Det er noget vi drikker en del af hjemme, men her drikker vi mest øl. Jytte har fyldt vinreolen, tak for det Jytte, vi gjorde da også vores bedste for at tømme den igen!

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

21. Juni 07, Torsdag, Nichada, Sunshine Place, Bangkok

Chinatown, byvandring, blomstermarked, Robinson indkøbscentrum

Tom kører os igen, han kommer gerne ved 9 tiden, og når vi er klar, kører vi. I dag har vi Susanne med som guide, Heidi skal desværre i sommerskole, det er hun ikke så glad for – men lærerne mener, at det er godt for Heidi.

Chinatown, Susanne, Birgit og mig

Bolig i Chinatown

Jytte vil tage tilbage imens vi ser Chinatown, ligger også i det område, de kalder det Gamle Bangkok og Susanne hjælper os – det er hun god til. Vi bliver kørt til et hotel, der hedder Grand China, der er nemlig P-muligheder. Jytte følger os hen til en gade i Chinatown, det er et kæmpeområde, hvor de fleste af områderne har hvert deres tema. Enten sko, tøj, grøntsager, nips, sandaler, blomster m.v. Alt hvad man behøver eller ikke behøver kan man købe her. Det er rimeligt billigt her, og i min bog står, at det er langt billigere her end i Hong Kong og i Singapore.

Gaderne er smalle – ca. 1,5 meter og på hver side er der boder – indimellem kommer der folk belæst med varer – en knallert kommer (det er jo gågade!), men den dag vi er der, er der heldigvis ikke så mange mennesker. Det er ofte fyldt her, og vi nyder, at det ikke er overfyldt, og vi får på den måde set mange af butikkerne.

Blomster marked

Jytte, Susanne og mig ved blomstermarkedet

Det siges, at hvis man har lyst til at købe noget, så køb det – man ser det måske igen. Det tror jeg er rigtigt, det er min erfaring fra mange rejser. Ikke fordi jeg lige her køber noget, Uwe køber et par T-shirts til børnebørnene og får en snak med en dame, der altid køber disse T-shirts til

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

børnebørnene. Hun siger de er af god kvalitet, så de stoler vi på. Vi vandrer rundt i Chinatown, og ender i en gade, der ikke er handelsgade, men både og – her bor folk, og en lille købmand er der også, og her får vi lidt at drikke. Vi skal møde Jytte og Heide lidt senere på hotellet. Vi mødes vel omkring kl. 14.00, og efterfølgende går vi til blomstermarkedet og får noget at spise på verdens mindste pizzeria – 2 borde, og de finder en ekstra stol, så vi alle kan sidde ned. De udbringer pizza herfra, der er en del udbringere, som vi ser køre væk og komme igen. Pizza er ikke en Thailands spise, forholdsvis dyrt for en lille pizza, men populært. Det er lidt som i Kina, alt fra vesten er godt – så det indfører de.

Dernæst mødes vi igen med Tom og turen går til Robinson indkøbscentrum.

Der er et hjørne ret stort for børnene og Jytte, Susanne og Heidi tager derhen. Vi går lidt rundt og ser på et Thai indkøbscenter, ligner og minder meget om dem, vi har hjemme i DK. Det mest iøjefaldende, der ikke er dansk er børnehjørnet, der er stort, og der er mange forskellige slags aktiviteter for børnene. En god ide, som indkøbscentrene godt kunne kopiere med succes.

Jytte handler ind, og køber billigt færdiglavet Thai mad. Jytte blev overrasket over de billige priser. Pigerne vil hellere have mad fra KFS – en art Mc Donald, så det har Jytte også sørget for. Tom venter på os udenfor og vi er vel hjemme igen ved 18 tiden. Dernæst Jyttes buffet kalder vi det – udsøgt og rigtigt lækkert thaimad.

Endnu en god dag med Jytte som guide. Det er da luksus, at blive kørt fra sted til sted, og ikke skulle bekymre sig eller tage stilling til næste step, bare nyde at være med.

22. Juni 07, Fredag, Nichada, Sunshine Place, Bangkok

Chatuchak weekendmarked, sky train, Thomson hus, byvandring, færge til den anden side af floden, en restaurant med wok på bordet, færgen tilbage til Nonthaburi

Chatuchak weekend marked

Jytte og mig

Her fredag tager vi til weekendmarked – igen Jyttes indsigt i Bangkok er en fordel. I vores bøger står der, at weekendmarkedet Chatushak er åbent lørdag og søndag, der er 8000 boder – og her om fredagen starter de med at pakke ud, og ca. 25 % er åbent – det rækker. Ok der hvor skobutikkerne er, var der slet ikke nogen af dem, der var ved at pakke ud – men ellers var der rigeligt at se på. Vi fik købt myggerøgelse til vores tur i weekenden til Riwer Kwai – ellers tror jeg slet ikke vi købte noget, vi så bare på alle tingene. Der er masser af anderledes ting, men man kan jo ikke slæbe alt med hjem. Vi holdt en lille pause ved noget, som Jytte kaldte Jakobs, hvor

Turen går til Thailand, 10.Juni til 29. Juni 2007

damerne – dem Jytte almindeligvis er sammen med en gang imellem - ofte kommer. Det er vist naboen, der hedder Jakobs, men pyt – vi kalder det Jakobs.

Og så går det videre med Sky Train – Himmel toget. Det er et bytog oppe på 1. sal der går igennem byen lidt ligesom Metroen i København. Ret flot, så vi får set noget at byen oppefra. Igen meget billigt – for os, og en god oplevelse. Det koster kr. 4,50 at tage ind til Jim Thomsen, som er vores næste stop. Jytte kender det ret godt – har været der 3 gange før. Hun ved hvor det ligger, så vi går fra stationen derned. Egentlig ville Jytte tage båden – færgen, men Uwe mener det ligger lige om hjørnet, og det stemmer.

Skytrain Station

Thompson hus

Jim Thomsens hus/e ligger i bydelen Pratanam-Chatuchak – Bangkok er opdelt i fem områder. Jim Thomsen var amerikaner og flyttede til Thailand efter 2. verdenskrig – og det siges, at det er hans skyld, at Thaisilke er så kendt og berømt. Og at Jim Thomsen silke er garanti for kvalitet. Husene ligger ned til en kanal, der hedder Khlong Saen Saeb – svære navne, som jeg slet ikke kan huske, men slår op.

Han har samlet et område med 6 huse, som er i typisk Thaistil. Der er ikke brugt søm, ikke en skrue, men kun træ. Husene står på pæle. Husene er fragtet ned fra Ayutthaya via floden og kanalerne.

Jim Thomsen forsvandt sporløst i 1967 i Malaysia, det er den dag i dag ikke opklaret, hvad der er sket med ham. Om han lever eller ikke lever er uvist.

Han var yderligere kunstsamler, og husene indeholder mange flotte antikviteter, flotte skulpturer, flotte malerier o.s.v., og alt skulle stå som det var dengang han forlod stedet. Der er en guide, der fører os rundt, fortæller historien om Jim Thomsen, husene og kunsten. Der er også en flot have omkring, herunder en fisk, der elsker at blive kløet på maven. Jytte overvejer at få sådan en fisk. Jeg kan ikke huske navnet på den. Det var ret sjovt at prøve at klø en fisk på maven, en ny ide til et kæledyr, der kan passe sig selv.

Efter rundturen i Jim Thomsens huse fortsætter vi på gåben ned til floden for at finde et spisested.

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Skytrain

Mae Nam beim Oriental Hotel

Vi passerer Oriental hotel, der er bygget af danskere. Startet af to danske flådekaptajner i år 1865 og stod færdigt 11 år senere, som et lille afslapningssted – resthouse – og så i 1884 kom H.N. Andersen, sømanden til byen og i år 1887 bød han på bygninger – og købte dem. Han byggede flere huse til. I 1896 stiftede han i København Østasiatisk Kompani (kendt som ØK). ØK eksporterede især tømmer – teaktræ, og fik kontor ved siden af Oriental hotel. Ca. 100 år senere lukkede kontoret i Bangkok, og hotellet har skiftet ejer. Der var en fløj, hvor forfattere boende helt tilbage fra starten, og hvert værelse har i dag forfatternavne.

Så her er et stykke dansk kultur i Bangkok. Ursula anbefalede stedet, som værende meget flot og ikke så dyr igen. Men de lader os ikke komme ind, shorts er forbudt! Jeg kiggede ind af et vindue for at få et blik af det Ursula synes var så smuk. Og man må sige den gamle kolonistil, med pompt og pragt var der. Så rigt, stort og flot – ufatteligt, at man dengang kunne lave så smukke, store indgangsparti. Det var en stor hal jeg så, og folk hyggede sig rundt omkring, omgivet af meget flotte møbler, store møbler formentlig alt i teaktræ. Meget harmonisk indrettet. Det ser flot og pompøs ud.

I min bog står der at mange betaler kr. 5 – 10.000 for en nat. Vi overnattede til kr. 70- om natten, men det er muligt at finde noget der er væsentlig vildt meget dyrere.

Jytte er faktisk godkendt som VIP – meget vigtig person – på hotellet, men har ikke lige bevist med, fortæller at sidst hun var her, var hun sammen med en direktørfrue meget lårkort – der var der ingen problemer. Shorts er ikke godt nok, men lårkort er langt bedre.

Færg over Mae Nam

Restaurant jeg er kok ved wokken

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Vi fortsætter ned til floden, og der ligger én restaurant på den anden side, (der er færger over – en art restaurant færge, tror jeg), men valget bliver at gå op i byen, Jytte kender området, og vi får set en del af dette kvarter. Det er gode ved at gå, at man kan betragte livet, butikkerne, gadekøkkener mm. Vi når efter noget tid igen ned til floden og tager en færge over til den anden side. Vi går noget tid indtil vi finder et sted, der har åben. Og her er der egen wok på bordene, vi tager lidt at en meget stort ”tag selv bord” – de ryster formentlig på hovedet af os. De tænker, det finder de aldrig ud af – så de kommer med en masse mad, som de placerer på wokken, og de har ret, det ville vi slet ikke kunne finde ud af. Jeg ved ikke, men på et tidspunkt er de vel 4 – 5 personer i gang med at hjælpe os. De er meget søde og flinke.

Vi ville nu heller ikke spise alt for meget, da Tusan laver mad i dag – og vi sparer da nok også på vores appetit, men svært med alle de gode råvarer, som her bliver tilberedt ved vores bord. Det smager alt sammen rigtig godt. Og vi havde klart spist mere, hvis ikke Tusan også havde mad parat til os, når vi kom hjem. Og Tommy er på vej hjem fra Slovakiet – jeg tror faktisk han på nuværende tidspunkt er landet.

Højhuse fra Mae Nam

Tusan har lavet lækker thaimad

Vi bevæger os igen på vej ned til floden – dog ikke tilbage, hvor vi kom fra, men fortsætter fremad og dernæst nedad. Vi går igennem en gade – vi ville kalde det en markedsgade, der er mange forskellige butikker, boder. Og her er der næsten ikke andre turister end os, men lokale folk. Tingene vil sikkert være noget billigere her endovre på den ”fine” side. Her er det mere lokalt og mere landsbyagtigt.

Vi tager færgen over til den anden side, og tager færgen op af floden og tilbage til Nonthaburi. Undervejs ser vi endnu engang de kongelige både, der er noget rigtigt kongeligt over dem, kan godt konkurrere med Dannebrog. Og igen det at sejle giver luft og vind, og en oplevelse sammen med mange lokale, der er på vej hjem fra arbejde. Der er rimeligt fyldt op med passagerer på denne tid af dagen.

Fra Nonthaburi tager vi en TUK-TUK hjem. Så prøver vi det igen, det er nu lidt sjovt.

Da vi kommer hjem er Tommys kuffert i hvert fald ankommet, den står udenfor døren. Årsagen: han havde købt to øl, men kun drukket den ene, den anden kom så i kufferten, men overlevede ikke turen i hel tilstand, så alt tøjet var sølet ind i øl – og kufferten skulle lige luftes lidt. Han skal jo bruge den igen på mandag, hvor turen går til Indonesien i de næste 2 uger. Det må være et lidt anstrengende liv. Og nu kommer han hjem til en weekend, hvor vi ret tidligt i morgen tager på tur til River Kwai – gad vide om han ikke hellere bare ville slænge sig på sofaen, og få sovet ud, hvilet sig inden næste tur. Han er nu frisk nok, virker sådan, men klart nok, man mærker tidsforskellene, og bliver formentlig ret træt på mærkelige tidspunkter af dagen. Og vågner om

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

natten og er frisk på et forkert tidspunkt.

Tusan har lavet rigtig meget mad og mange forskellige reter, så vi klarer igen af spise, dog ikke så meget – godt hun er gået, ellers ville hun tro vi ikke kunne lide maden. Det kunne vi. Vi havde bare ikke nået at få så meget appetit.

23. Juni 07, Lørdag, Sai Yok NP. Hotel på floden River Kwai – 700 km (2 dage)

Flydende marked, Damnoen Saduak, Kanchanaburi, POW kirkegård, museum, River Kwai broen

Rismarker undervejs til Samut Songkhram

Motorbåd til Floating Market

Vi bliver afhentet ret tidlig morgen. Jytte og Tommy er lidt spændt på om chaufføren kan finde stedet, hvor de bor, da rejseselskabet flere gange, i går, har prøvet at ringe, men én af gangene var det udelukkende én der talte Thai. Meget kan de, men ikke klare sig på Thaisprog – endnu da.

Til vores overraskelse ankommer en bil, der kunne ligne sådan én som vi forventer afhenter os, i god tid før kl. 7.00, så vi må se at blive færdige. Chaufføren ringer da også lige for at høre om vi vil med! Der er kun os, der skal med i bilen, så vi er ikke afhængige af andre.

Han kan lidt engelsk, så det skal nok gå.

Første stop er ved det flydende marked, hvor vi skal have et andet transportmiddel nemlig en motorbåd – en af dem med motoren ovenpå båden, og han sejler rimelig pænt til. Vi kommer så til et sted, hvor vi skal betale for en rotur eller stokketur – uden motorlarm – dejligt. Der er ret fyldt, sådan set kan de knap få stavene i vandet, de skubber mere eller mindre hinanden frem. Der er mange både, der er sejlene marked, og mange butikker, der ligger ned til kanalen. Det meste af tiden sidder vi i kø. Og vi føler da slet ikke at vi fik noget for pengene. Det skulle have en varighed på 1 – 1,5 time, men efter 45 min. højst, så var vi igen i land – der blev ikke givet drikkepenge. Vi går rundt i et område med markeder, mad, frugt, tøj, udskårne figurer jah, mon ikke man næsten kunne få alt her. Der er marked på begge sider af floden, men vi nøjes med den ene side, da vi lidt senere skal mødes med vores chauffør. Vi får lidt at drikke førend det går videre i bilen til Kanchanaburi.

Turen går til Thailand, 10.Juni til 29. Juni 2007

Fra flydende marked

Også her er der køkultur

Vi har et lille stop ved en kirkegård, hvor en del af de 100.000 krigsfanger, der døde under deres arbejde på jernbanen. Japanerne byggede Dødens Jernbane, som den også kaldes, mellem deres positioner i Thailand og i Burma. De fleste krigsfanger var englændere, der er en lille sten for hvert menneske, og en lille tekst til hver enkelt, alle forskellige. Der ligger også en del, som man ikke har navn på. Der er også en enkelt dansker, der havde meldt sig frivilligt. Jernbanen er lavet under 2. verdenskrig og er 300 km lang. I dag er der lidt rester af banen, så man kan køre med toget i et par timer, hvor turen også går over Broen over River Kwai. Broen blev kendt via filmen af samme navn.

Susanne, Jytte og Heidi før turen går til Kwai

Sten til erindring af de døde

Ufatteligt, at man for så få år siden behandlede folk sådan. Banen blev bygget på rekordtid, jeg tror det tog et år, og banen går igennem bjerge og over masser af floder, så det var ikke som her i DK fladt. Banen er bygget iver sumpområder, jungle, bjerge, floder.

Så har vi fortjent frokost, og chaufføren finder et sted nede ved floden. Vi kører af en lille sandvej, eller hvad man nu kan kalde det, og allernederst dukker en fin flodrestaurant op. Her er der buffet, ikke vildt meget, men godt og lækkert og ikke alt for stærkt mad.

Middagsmad på River Kwai

Broen over floden Kwai i monsunregn

Vi besøger dernæst et museum, der beskriver jernbanens historie, krigsfangernes forhold. Broen over River Kwai, er der en stump tilbage af, vi gætter på, at det er her den gamle bro lå. Den bro, der er der i dag er ikke på det oprindelige sted, ikke langt væk, vi kan se den. Før var den i træ, nu er den i stål. Der er billeder af nogle af verdenshistoriens mest kendte personer, var der billeder af. Uwe fandt et par tyskere, der var navngivet forkert – jeg kan ikke huske det helt, men Bismarck havde ihvertfald fået et andet navn.

Og det begynder at regne meget, imens vi er der. Vi står lidt under et lille tag, ser lidt længere på tingene end vi ellers ville – afventer at regnen holder op. Næste stop er en tur over broen til fods. Det er en jernbanebro, så man går på skinnerne. Det er en oplevelse, at gå her over broen, en art historisk øjeblik, underligt at broen er så kendt, der er jo mange broer over floderne. Broen er kendt på grund af filmen: Broen over River Kwai. Jeg kan ikke huske filmen i detaljer, der er meget krig og de skyder på hinanden, det husker jeg. Og så går vi nu på den bro, som vi har lært at kende via en film. Jeg vil se filmen igen, nu ved vi også meget mere om området.

Regnen er næsten holdt op igen, det er det gode her, at når det regner, så giver det virkelig meget vand, men det holder hurtigt op igen. Vi går over broen, egentlig lidt underligt – det er som om, jeg kan føle hvad der er sket her. Jeg kan alligevel huske noget fra filmen.

Så er det kaffetid, og vi møder en hollænder, der spørger om vi er danskere. Jo, det er vi da, og han kan lidt dansk. Det har han lært på Femø Jazz. Det er da lidt sjovt, at møde en hollænder i Thailand, han er musiker og kommer også til Femø i år.

Flod bambus hotel på Kwai

Flod passagerer på bambustømmerflåder

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Og så tager vi til vores flodhotel. Der ligger et par både, der er bundet sammen og den ene af bådene har værelser – sådan kan man vist godt beskrive det.

Jytte mener nu slet ikke, at det så sådan ud på billederne, og hun var undervejs i dag også i tvivl om vi nu fik det, som hun havde bestilt. Vi betalte entre to steder, ifølge hendes beskrivelse skulle vi kun betale for et sted. Belært af erfaring, havde hun taget hver enkelt ting på turen, og spurgte om det med prisen – og der var kun én ting, som vi skulle betale. Men vi får se i morgen, hvordan det går videre. Men hotellet er i hvert fald anderledes end det hun har set på billederne. Det er helt fint, der er mindre muligheder for myggene at komme ind her end de bambusvægge Jytte fortæller om, så vi er godt tilfreds.

St. Hans mad på flodhottel

Elefantridning ved Kwai

Vi får aftensmad – og det er igen St. Hans aften. For 2 år siden besøgte vi også Jytte, Tommy, Susanne og Heidi i Kina St. Hans aften, så vi er enige om, at det må vi lave til en tradition, at vi hvert andet år mødes St. Hans aften, så gad vide hvor familien er om 2 år.

Dernæst går vi en tur hen til en hængebro der er i nærheden. Området er frodigt, jungleagtigt på flodbredden, men også rundt omkring i området. Der er også opdyrkede marker, der er beplantet med frugter, små bukser med en art store stikkelsbær på. Om de er stærke ved vi ikke, men vi får dem altid serveret sammen med noget, der smager meget stærkt.

Hængebroen ville være spærret hvis den var i DK, der mangler lidt brædder, ikke at jeg føler det uforsvarligt at gå der, man skal bare se sig for. På den anden side er der en vej gennem jungleområde, men da det er ved at mørkne, vælger vi at gå ligeud. Her ligger der en gård, dernæst går vi tilbage.

Der er også en lille landsby med restauranter og købmand – også turistting. Der bliver handlet lidt chips til aftenens fest! Jytte har medbragt en italiensk vin som vi vil nyde. Der er fin plads foran værelserne, og vi sidder ovenpå floden, og det er varmt – for en gangs skyld – her St. Hans aften. Der er meget strøm i floden. På den anden bred hænger grene fra store træer ned over floden, det ser idyllisk ud. Tommys fortæller, at det er bambus. Meget større end vi har dem derhjemme.

24. Juni 07, søndag, Nichada, Sunshine Place, Bangkok

Elefanttur, en tur på floden på bambustømmerflåde på River Kwai, Nam Tok Sai Yok eller Wanhg Kra Che vandfald, (det kan vi ikke rigtig finde ud af) , Hellfire Pas (Helvesildens pas), Thailand - Burma togur

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Flodtur på River Kwai

Nam Tok Sai vandfald, Susanne bader

Efter et godt morgenmåltid på vore flodhotel kører vi videre til elefanter, og der er dømt elefanttur. Det var nu en meget rolig tur. Elefanterne spiste undervejs, og de gik vældig langsomt, så det var slet ikke så anstrengende som sidst vi prøvede det. Denne gang en stor fornøjelse i et område, hvor der var træer, som de spiste grene af, der var masser af græs, som vi så dem spise, nøjagtigt som vi havde oplevet det i Sydafrika. Elefanter virker så rare, men er jo altså også store dyr, så forhåbentlig har førerne styr på dem. Andet kan man ikke håbe på. Turen gik godt, og landskabet undervejs var også vældig flot, en god tur. Vi fik et billede at nogle der plukkede frugter, der var også majsmarker mm.

Næste stop er en tur nedad floden med bambustømmerflåde. Det var en rigtig flot tur, på begge flodbredder hang bambus ned eller stod højt til vejrs. Man overvældes ofte over den frodighed, der er i Thailand. Det var en meget flottere tur end den vi prøvede på vores Chang Mai tur. Denne båd havde også rigtige sæder, hvor man behageligt kunne sidde og var større. Det må være en luksustømmerflåde.

Dernæst til et vandfald, der hedder Nam Tok Sai – hvor pigerne badede. Tommy tog billeder, Uwe stod under vandfaldet med bukserne på – jeg troede, jeg havde medbragt vores badetøj i rygsækken, men havde altså bare lagt det frem i bilen. Nå, han er heldigvis ikke så besværlig, så han badede bare med tøj på. Jeg blev lidt våd, men gik ikke under vandfaldet. Frisk og en rigtig god oplevelse. Når det er så varmt som her, så er vandet – selvom vandet også er varmt – forfriskende.

Så er det blevet frokosttid, som vi indtager på vores hotelbåd, en buffet med forskellige valgmuligheder, så et meget OK måltid.

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Vandretur til Helvedes pas, Susanne mig og Jytte

Tommy på jernbanen

Dernæst går turen til det, der kaldes: Helvedesildens Pas. Der er et rigtigt godt museum, hvor vi ser en film fra dengang – også trist, alle de skæbner, der har lidt så meget, menneskeliv betød intet. I området er der en tur, de kalder: Memorial Walk – erindringens gåtur, kan man oversætte det med. Det tager omkring en times tid at gå turen, der fører rundt om et bjerg – opad og nedad, igen flot, men også meget varmt. Vi slutter med at gå på et lille stykke af den gamle jernbane, der er næsten ingen skinner mere. Man kan sagtens forestille sig, hvordan de har slidt og slæbt med de bare hænder og et par hakker for at få banen igennem bjerget. Det var udregnet hvor stor en stigning toget kunne klare, med datidens motorkraft, så derfor var de nødt til at hakke sig igennem bjergene.

Turen går videre til togstationen, og undervejs besøger vi et marked, hvor Jytte køber ind. Hun siger, det er meget billigere her end i Bangkok. Når man ser på prisen, så er det for os ufatteligt billigt, men her har de jo heller ikke så mange penge, som vi har.

Dødens jernbane – udsigt fra toget

Udsigt fra toget

Togstationen hedder Tham Krae Sae, hvor vi skal stige på og være på togtur – jeg tror 5 stationer frem. Vi kører eller næsten triller lidt af sted de første km, og får lov til at nyde udsigten over floden og bjergene, det er et gammelt bummeltog. Sådan en som vi havde i DK da jeg var barn, de samme sæder – og da der ikke er fart på kan man hænge ud af vinduet, se toget foran, når skinnerne er sådan, at den drejer – idyllisk må man sige. Dernæst går det lidt hurtigere og landskabet ændrer sig fra flode og bjerge til et landbrugsområde. Flot togtur må man sige.

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Så går det tilbage til Bangkok. Turen tager lidt længere tid end beregnet og vi er vel først hjemme godt kl. 20 om aftenen – alle godt trætte. I morgen skal vi da heldigvis ikke af sted så tidligt. Tom henter os kl. 8.45 tiden.

25. Juni 07, mandag, Surf Beach Hotel, Jomtien – 280 km (3 dage)

Færge til Koh Larn, vandretur på øen Koh Larn

Tom kører Tommy til lufthavnen og fortsætter med os til vores nye sted: Jomtien, nu skal vi have et par dage på stranden. Der ligger en ø ud for Jomtien, som Peter, Uwes bror har anbefalet, der er vandet rent, og rigtig gode strande.

Udsigt fra balkonen n Jomtien

Uwe i Sawngthae (=navn på busserne)

Vi ankommer ved kl.12 til vores nye hotel, som Peter også har anbefalet, han fik den anbefalet af en nordmand. Der hænger flag fra Norge, så måske er der noget specielt med stedet og nordmænd. Vi får havudsigt, det er da heldigt, egentlig skal man betale ekstra for det, men vi får det altså til en mindre pris.

Så tager vi en af de lokale busser, vi vidste ikke rigtig hvordan det fungerede, men Peter havde fortalt Uwe, at han altid tog en lokal bus ned til færgen over til Koh Larn. Det lykkes os at komme på en bus, sådan én med to sæder med plads til max. 4 personer på hver side. Og vi står af et sted inde i Pattaya. Det er her havnen er, vi er usikre på om bussen kører til havnen. Vi går derfor resten af vejen, og tager dernæst færgen over til Koh Larn. Det tager 1 times tid. Sidste færge går hjem kl. 16.30 tror jeg, så vi kan da lige komme over og se lidt af badeparadiset. Vi går en tur gennem byen, og kommer til en strand, hvor de udlejer vandscooter, dernæst er der sikkert en strand med stole og parasoller. Det må vi prøve i morgen.

Birgit og jeg går op fra færgen på Koh Larn

Udsigt over havnen på Koh Larn

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Vi tager færgen hjem igen og næsten hjemme ser Uwe en rejsebureau (nabo til hotellet), der arrangerer rejser til Koh Larn. Vi går ind og bestiller en tur, der hedder: Korall turen. Der er en glasbåd, hvorfra vi kan se koraller, og da der skulle være meget flot her – det er et berømt dykkerområde, vil vi gerne opleve det.

Udsigt fra stranden på Koh Larn

Tilbage foran hotellet

Vi finder et spisested. Det er 5 kvinder, der arbejder der. De er meget søde, og vi er de eneste gæster der. Maden er også rigtig god. Det er vi ret tilfreds med, her kan vi sagtens komme tilbage og spise en anden gang.

Om aftenen kommer regnen og det er lidt uvejragtigt. Måske fordi vi har en terrasse, der har udsigt til havet, der er noget oprørt, hører vi det meget.

26. Juni 07, tirsdag, Surf Beach Hotel, Jomtien

Tur til Koh Larn

Der kommer en bil og afhenter os ved 8.30 tiden tror jeg og bringer os ned til havnen. Vi venter og venter, der kommer flere gæster, der er en der vil sælge badesko – mener vel nærmest, at man ikke kan tage på denne tur uden badesko. En anden sælger huer, jo der er gang i butikkerne her fra morgenstunden. Vi venter stadig – men efter noget tid, bliver vi ført ned til stranden. Endelig sker der noget. Og så venter vi igen – der skete ikke noget i lang tid, men efter meget venten kommer en motorbåd, af den type vi efterhånden kender godt – med motoren ovenpå båden. Og så læsses folk på båden, det føles som en flygtningebåd.

„Bådflugtninge“ på vej til Koh Larn

Paragliding på floden

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Vores medpassagerer er fra forskellige lande, en del fra Indien, et par fra Frankrig – mange forskellige nationaliteter og kulturer mødes her. De sejler os ud til et plateau, (se billedet ovenfor) der ligger ude på havet. Herfra sætter de balloner op – på engelsk hedder det paragliding, jeg ved ikke hvad det hedder på dansk. Herfra kan man komme op i en sådan ballon, som så er spændt foran en speedbåd, og man får 10 -15 min.s tur. Der er gang i butikken. Der kommer én ned, den næste op – sådan går det hele tiden imens vi er der. Efter noget tid her – folk skal lige have lov til at komme med på sådan en tur, kommer vores skib, som vi stiger på.

Det er meget roligt vandet, der er solskin og skygge på skibet, vi får nogle gode pladser og nyder bare sejlturen til Koh Larn. Da vi næsten er ved Koh Larn sættes vi over på en mindre motorbåd, og det er så glasskibet – der er glas nederst i båden. Vi ser meget, meget lidt koraller – det skuffede os, nogle siger, at på grund af uvejret i nat er vandet grumset, så vi ikke kan se ret meget. Ærgerligt vi havde glædet os meget til det.

Strand på Koh Larn (Kre Larn)

Fiskerbåd ved Kre Larn stranden

Vi bliver sat af ved en dejlig sandstrand Kre Larn. Vi har badetøj med, og skifter og bader selvfølgelig også. Jeg ved ikke hvor varmt vandet er, men det er meget varmt, luften er dog varmere – men det er ikke sådan, at man føler sig kølet ned efter en tur i vandet. Vi oplever også, at der er meget forskel på ebbe og flod – pludseligt er vandet blevet meget dybere.

Der er restaurant og middagen er inkluderet i turen, som vi har købt. Så en rigtig dasedag ved stranden. Kl. godt 15 går det mod Pattaya.

Om aftenen går vi en lille tur, og spiser dernæst på hotellet.

27. Juni 07, onsdag, Surf Beach Hotel, Jomtien

Vandretur langs strandpromenaden til Pattaya, tur til Nong Nooch tropiske haver

Birgit fik for meget sol i går, så hun ønsker ikke igen at tage på stranden. Vi møder så Brian fra Hawaii, han har boet mange år i Jomtien. Han råder os til at tage en tur til Nong Nooch Tropical Park. Ligger en 18 km syd for Jomtien. Vi bestiller en tur dertil, og turen er om eftermiddagen, så kommer der en bil og henter os.

Brian kommer minimum 1 gang daglig på hotellet, som han siger er det bedste at være. Han bor 3 km sydpå. Han er en art freelance arbejdende for virksomheder, lærer og IT kyndig eller noget i den retning. Vi får hans telefonnummer og e-mail adresse, han vil gerne hjælpe os og andre, vi kan bare give folk kontakten videre. Jytte og Tommy kan måske få gavn og glæde af det. Han er i hvert fald med sød og hjælpsom.

Turen går til Thailand, 10. Juni til 29. Juni 2007

Afslappet Uwe på stranden

Vandretur ved stranden til Pattaya

Vi går en lang tur langs strandpromenaden, og da vi ikke længere kan gå langs stranden kommer der da heldigvis en af busserne, som vi tager til Pattaya. Vi finder et sted, hvor vi kan spise nede ved vandet.

Pattaya er meget turistet, kendt for meget prostitution, der startede med at de amerikanske soldater i Vietnam tog til Pattaya på orlov. De prøver at tilbyde andet end piger her i området, men tydeligvis er der mange, der tager herved og køber sig kærlighed og sex.

I min bog står der, at 96 % af dem, der benytter sig af prostitutionen er thaimænd. Herhjemme tror vi vel, at det mest er europæere og andre, der tager til Thailand. Vi ser jo en del, der tager pigerne med hjem til DK. De ser nu også meget søde ud Thaipigerne.

I Jomtien, der ligger lidt sydligere end Pattaya, er der mere almindeligt knap så turistet, knap så meget prostitution, men de har barer, hvor pigerne om aftenen sidder og venter på købere.

Strand ved Pattaya, udsigt nordpå

og her udsigten sydpå

Næste step er en tur til de tropiske haver. Der kommer én og henter os, vi skal med bus, en stor bus. Der kommer flere gæster, vi var de første, så vi troede næsten, vi skulle have bussen for os selv.

Først skal vi se orkidehaven, skulle være verdens største. Der er også mange flotte orkideer, vi går rundt og nyder synet. Dernæst skal vi opleve Thailands kulturdans – det er en halv times dans i forskellige dragter, flotte farver og et meget flot sjov. Vi ser thai dans, boksning, brydere, fægtere mm. oplever noget thaikultur. Næste show er elefantshow, som faktisk er bedre end vi forventede. Sjovt at se, hvordan de har trænet elefanterne – yngre og ældre – til at sparke fodbold, danse, skyde kegler ned o.s.v. Her fik vi da grin lidt.

Elefant show -

Tom henter os

Dernæst kan vi selv gå lidt rundt og bussen venter efter en halv times tid på at bringe os tilbage. Til de shows, vi var – var der utrolig mange tilskuere, det var godt besøgt må man sige.

28. Juni 07, torsdag, Fly til Dubai

Viharna Sien, Khao Che Chan, massage i Don Muang

Vores sidste dag i Thailand. Uret ringer kl. 7.30., og jeg har ikke lyst til at stå op. Morgenmad kl. 8.30. Brian er der allerede og læser avisen. Vi får hans e-mail adresse, og telefon nr., måske kan Tommy og Jytte få gavn og glæde af den kontakt.. Surf Beach hotellet er det bedste i Jomtien, fortæller han. Han er i sig selv lidt af et bevis, når han kommer her hver dag. Kl. 10.00 tjekker vi du og kl. 11.00 kommer Tom.

Tom spørger om vi vil se en Buddha mere. Det vil vi gerne, det ligger nogenlunde på vejen hjem. Han kører os til Viharna Sien, en kinesisk buddhistisk tempel und munkekloster. Indenfor er der en model af den kinesiske mur, Terrakotta figurerne fra Xian, kinesiske Buddha statuer. Alt sammen noget vi med egne øjne har oplevet for 2 år siden. Så går det videre til Thai Na Wat, den gyldne Buddha. Der er en kæmpe buddha tegnet ind i et bjerg – se billedet. Da vi kørte hertil kunne vi se den på lang afstand.

Det kinesiske Buddha tempel

Buddha figur indgraveret i bjerget

Senere går det tilbage til Bangkok. Da vi ankommer er der bare storm og regn- monsun regn. En art skypumpe/hvirvelvind opstår i nærheden af motorvejen, og der er bare fyldt med alt muligt

Turen går til Thailand, 10.Juni til 29. Juni 2007

fortrinsvis støv over motorvejen. Regnen er så tæt, at man ikke kan se ret langt højst 30 m fremad. Sikkert et uvejr. Kl. 13.15 er vi hjemme igen i Nichada.

Jytte har lavet en aftale med en veninde – jeg kan lige nu slet ikke komme på navnet. Hun er gift med Gunnar, der er elektriker på Ecco, og hun giver kaffe og bor tæt på et sted, hvor vi skal have massage. Området hedder Muangaka, og ligger noget nordligere i nærheden af den gamle lufthavn.

Det er bare et stort hus, de bor i. Specielt til kun 2 personer. Huset ligger i et velhavende kvarter, dog uden vagter og mure m.v., som ved Jytte og Tommy, her bor ikke kun udlændinge. Efter kaffen går vi en lille tur hen til massageklinikken, hvor vi bestiller fodmassage til 4 personer: Susanne, Jytte, Birgit og mig. Uwe er ikke motiveret for fodmassage. Uwe besøger et nærliggende marked og køber Polo skjorter til Nassim, Azade, Tom. Og fortæller han drak en. Singha øl 0,6 l, der kostede 50 Bath, en lille halv and til 35 Bath. Det regner fortsat og kl. 19.00 er vi tilbage i Nichada. Og her er der afskedsmiddag.

Afskedsmiddagen hos Jytte

Stop i Dubai

Tine sender en sms, og tilbyder at hente os. Det siger vi gerne ja tak til. Vi er sikkert godt trætte, når vi ankommer. Kl. 22.00 forlader vi Jytte. Tom bringer os til lufthavnen.

Det er altid svært at tage afsked, og specielt med familien Seested i Bangkok, vi har bare haft det så godt, og de er så søde og gæstfrie. Det er en fornøjelse, som vi nu altså må tage afsked med.

Kl. 22.40 er vi ved lufthavnen, og tager afsked med Tom, som vi også har haft meget fornøjelse af. Det er nemt, når vi kan benytte os af en chauffør frem for selv at køre rundt eller benytte offentlige transportmidler. Vi tjekker ind, og kommer igennem sikkerhedskontrollen. Nu er vi på vej hjemad.

Den 28. Juni 07, fredag, hjemme i Iserbrook, Hamburg

Fly fra Bangkok til Dubai med EK 385 , fly fra Dubai til Hamburg med EK 206

Præcis kl. 01.25 lokal tid starter EK 385. Vi har denne gang i A340 midterpladserne lige bag toiletterne og har herlig plads til benene. Vi har 6 timers flyvning foran os før vi landet i Dubai. Denne gang skal vi ikke være så lang tid i Dubai, det er optimalt lige at få gået lidt, strukket kroppen, og så tage de næste 6 timer. Sådan tre timer i Dubai går rimeligt hurtigt. Flyet EK 206 starter også til tiden kl. 08. til Hamburg. Og kl. 13.40 lander vi også præcis, og Tina henter os. Midt om eftermiddagen, men jeg føler nu det er aften. Det er det også i Thailand tid, men ikke her. Vi må forsøge at holde os vågne til aften, for at få vores tid ind i kroppen.

Turen går til Thailand, 10.Juni til 29. Juni 2007

Næste dag kører Birgit og jeg til Danmark, og så er det – man kan næsten ikke vente med at komme hjem, se det hele, være hjemme igen. Som man siger: Ude godt hjemme bedst – sådan er det også hver gang, jeg har været ude at rejse. Jeg føler også, at vi har været meget, meget lang tid væk.